

Ruonasuon tuulivoimaosayleiskaava,
luontoselvityksen täydennysraportti
SIMO
Ruonasuo

Päivämäärä: 4.11.2025, Pieniä korjauksia 4.12.2025

Laatija Riku Lappalainen (LT YO), Kaisa Peltomäki (KTM), Jari Peltomäki,
(linnustoasiantuntija)

Kuvaus Ruonasuon tuuli- ja aurinkovoimahankkeen lisäselvitys.

Sisällysluettelo

1	JOHDANTO.....	5
1.1	RAPORTIN JA HANKEALUEEN JA KUVAUS	5
2	VIITASAMMAKKO.....	6
2.1	LAJIN EKOLOGIA	6
2.2	MENETELMÄ.....	7
2.3	TULOKSET.....	8
3	LINNUSTO.....	9
3.1	MENETELMÄ.....	9
3.2	TULOKSET.....	19
3.2.1	<i>Hömötiainen</i>	23
3.2.2	<i>Kanahaukka</i>	24
3.2.3	<i>Kurki</i>	25
3.2.4	<i>Laulujoutsen</i>	26
3.2.5	<i>Mehiläishaukka</i>	28
3.2.6	<i>Nuolihaukka</i>	29
3.2.7	<i>Palokärki</i>	30
3.2.8	<i>Pyy</i>	31
3.2.9	<i>Ruskosuohaukka</i>	32
3.2.10	<i>Sinisuohaukka</i>	33
3.2.11	<i>Teeri</i>	34
3.2.12	<i>Tuulihaukka</i>	35
3.3	MUUT HAVAITUT LAJIT.....	36
4	LÄHDELUETTELO.....	39

Taulukko 1	Säätiedot tarkkailupäivittäin.	18
Taulukko 2	Tarkkailupäivien aikataulu ja auringonnousun kellonaika.	19
Taulukko 3	Lajihavaintotaulukon selitteet.....	21
Taulukko 4	Uhanalaisten lajien seurannan ja Natura-alueiden välisen lintuliikenteen seurannan havainnot.	21

Kuva 1	Hankealueen sijainti.	6
Kuva 2	Viitasammakoiden kuuntelupisteet.	7
Kuva 3	Viitasammakkohavainnot eri väreillä neljältä eri yöltä.....	9
Kuva 4	Tarkkailupisteen 1 sijainti ja näkyvyys.	10
Kuva 5	Näkymä 1-tarkkailupisteeltä koilliseen, itään ja kaakkoon oli erinomainen. Kuvat: Jari Wilenius.	11
Kuva 6	Tarkkailupisteen 2 sijainti ja näkyvyys.	11
Kuva 7	Näkymä 2-tarkkailupisteeltä pohjoiseen (erinomainen), itään (hyvä), länteen (erinomainen) ja etelään (hyvä). Kuvat: Jari Wilenius.	12
Kuva 8	Tarkkailupisteen 3 sijainti ja näkyvyys.	13
Kuva 9	Näkyvyys 3-pisteeltä pohjoiseen ja länteen oli erinomainen, lounaaseen hyvä ja itään heikko. Kuvat: Jari Wilenius.....	13
Kuva 10	Tarkkailupisteen 4 sijainti ja näkyvyys.	14
Kuva 11	Näkymä 4-pisteeltä pohjoiseen, etelään ja länteen oli heikko, koilliseen, itään ja kaakkoon erinomainen. Kuvat: Jari Wilenius.....	15
Kuva 12	Havaintopisteen 5 sijainti ja näkyvyys.	16
Kuva 13	Tarkkailupisteen 6 sijainti ja näkyvyys.	17

Kuva 14 Näkymä 6-tarkkailupisteeltä oli pohjoiseen ja koilliseen (kuvassa) sekä kaakkoon hyvä, mutta luoteeseen-länteen (kuvassa) heikko. Kuvat: Jari Wilenius.	17
Kuva 15 Hömötiäisestä tehtyt havainnot.	24
Kuva 16 Kanahaukkojen lentosuunnat	25
Kuva 17 Kurkien lentosuunnat	26
Kuva 18 Laulujoutsenen lentosuunnat.....	28
Kuva 19 Mehiläishaukan sijainnit ja lentosuunnat.	29
Kuva 20 Nuolihaukkojen lentosuunnat.....	30
Kuva 21 Palokärkien lentosuunnat.	31
Kuva 22 Pyyhavainto	32
Kuva 23 Ruskosuohaukkojen havainnot.....	33
Kuva 24 Sinisuohaukan lentosuunta	34
Kuva 25 Teeren soitimien mahdolliset alueet.....	35
Kuva 26 Tuulihaukan lentosuunnat	36
Kuva 27 Saukkohavainnin sijainti.	37
Kuva 28 Saukko, havainnointipisteen 1 läheisyydessä. Kuva: Jari Wilenius.....	37

1 Johdanto

1.1 Raportin ja hankealueen ja kuvaus

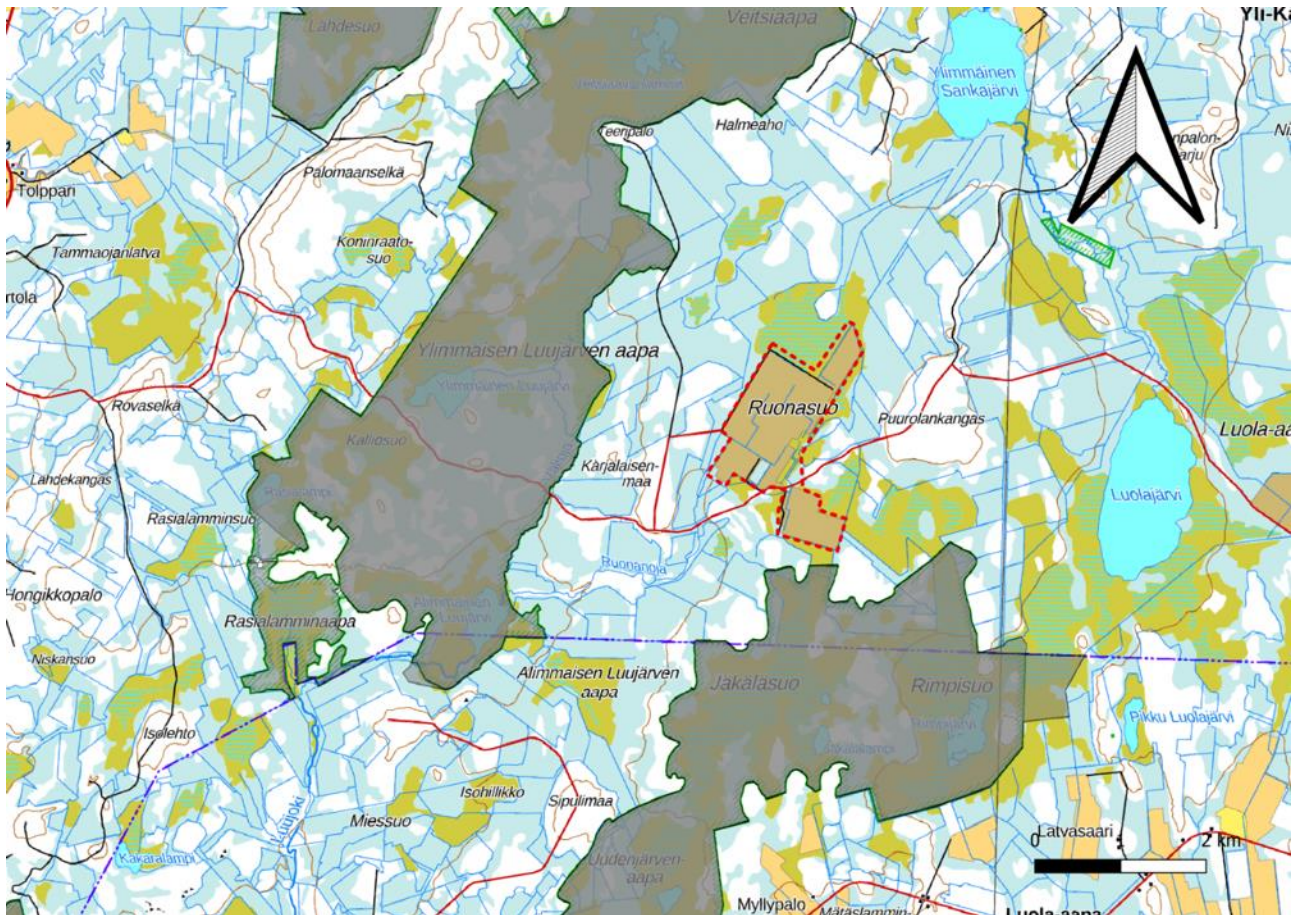
Finnsurvey Oy sai toimeksiannon luontoselvitysten lisäselvityksistä Lapissa, Simon kunnassa sijaitsevan Ruonasuon aluetta koskien. Alueelle on suunnitteilla tuuli- ja aurinkovoimaloita. Tämä raportti on täydennystä vuonna 2024 toimitettuun Ruonasuon tuulivoimaosayleiskaavan luontotyyppi-inventointi ja lepakkoselvitykseen, jonka selvitykset tehtiin maastokaudella 2024, sekä Simon Ruonasuon tuulivoimahankkeen luontoselvityksiin, joka on toimitettu niin ikään vuonna 2024, ja jonka maastotyöt tehtiin maastokaudella 2023.

Tämä täydennysraportti ei enää uudelleen varsinaisesti esittele hankealuetta. Joitakin kiinteästi täydennysraporttiin liittyviä maantieteellisiä ja hallinnollisia seikkoja kuitenkin kerrataan tässäkin kirjoituksessa.

Täydennysraportin sisältö käsittelee hankealueen länsi- ja eteläpuolella sijaitsevien Natura 2000-alueiden välistä lintuliikennettä sekä alueella kesällä 2025 tehtyjä, alueen uhanalaisten lajien tarkkailua sekä edellisiä selvityksiä täydentäviä viitasammakkoselvityksiä.

Hankealue sijaitsee Simon kunnan alueella, Lapissa. Heti alueen eteläpuolella, lähimmillään noin 170 metrin päässä on Rimpijärvi-Uusijärven Natura 2000-alue. Alueen länsipuolella on Veittiaavan Natura 2000-alue, joka on lähimmillään noin 1700 metrin päässä. Tämä esitetään Kuva 1. Natura-alueet näkyvät kuvassa tummanharmaalla.

Alueellisista uhanalaisuusvyöhykkeistä, hankealue kuuluu keskiboreaaliseen, Pohjanmaan alueeseen (3a). Hankealue on kuitenkin aivan Lapin kolmion alueen (3c), niin ikään keskiboraalinen, rajan tuntumassa.

Kuva 1 Hankealueen sijainti.

2 Viitasammakko

2.1 Lajin ekologia

Viitasammakko (*Rana arvalis*) on noin 5-7 cm pitkä, hyvin paljon ruskosammakkoa ulkonäöltään muistuttava eurooppalainen sammakkolaji ja yksi viidestä (viitasammakko, ruskosammakko, rupikonna, rupilisko ja vesilisko) Suomessa esiintyvistä sammakkoeläinlajeista. Se kuuluu ruskosammakon kanssa aitosammakoiden (*Ranidae*) heimoon (ympäristö.fi).

Ulkoisia tuntomerkkejä, joilla viitasammakko voidaan erottaa ruskosammakosta, on joitain, mutta ne ovat vaikeasti havaittavissa ja vaativat sammakon kiinni saamista. Viitasammakolla on kapeampi kuono kuin ruskosammakolla. Tätä varmempi tuntomerkki on kuitenkin sisimmän takavarpaan kova kyhmy, joka on viitasammakolla vähintään puolet kyseisen varpaan pituudesta. Ruskosammakolla se on lyhempi. Lajit on kuitenkin kutuaikana helppo erottaa äänestä. Ruskosammakko kurnuttaa, mutta viitasammakko pulputtaa äänellä, joka muistuttaa tyhjän pullon upottamista veteen (ympäristö.fi).

Viitasammakko elää Tunturi-Lappia lukuun ottamatta koko maassa. Se kutee mieluiten merenlahtien ja järvien rantoihin, sekä räme- ja aapasoille. Myös soistuvat metsät ja metsäteiden ojat kelpaavat

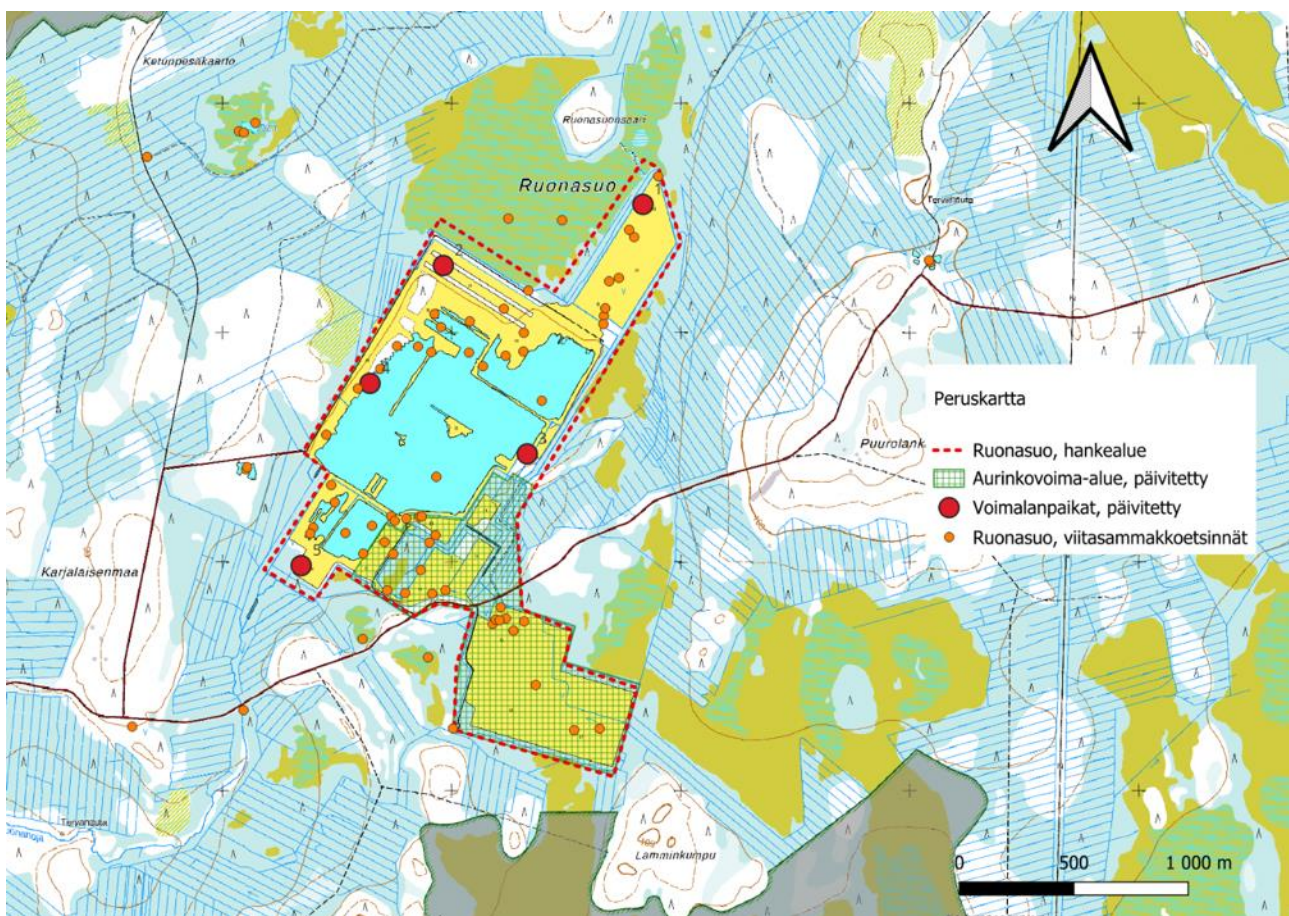
sille kutupaikoiksi. Viitasammakko on varsin paikkauskollinen eikä lähde kauaksi kutuvedestään (ympäristö.fi). Laji kutee maan eteläosissa huhti-toukokuussa ja pohjoisessa touko-kesäkuussa (Suomalainen sammakkokirja 2009).

Viitasammakko käyttää ravintonaan erilaisia selkärangattomia eläimiä. Laji on määritelty elinvoimaiseksi. Viitasammakko on rauhoitettu koko maassa, minkä lisäksi se kuuluu EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen (laji.fi: Punainen kirja 2019).

2.2 Menetelmä

Viitasammakkoselvityksessä havainnoija kulki hankealueella ja sen läheisyydessä pysähtyen välillä n. 10 minuutiksi kuuntelemaan viitasammakkokoiraiden soidinääntä. Havainnoija suunnittelee reittinsä karttakuvan perusteella, priorisoiden reitillään viitasammakolle otollisia elinympäristöjä, kuten soita, oja ja muita matalia vesistöjä.

Vuonna 2025 Ruonasuon hankealueella tehtiin viitasammakkoselvityksiä neljänä yönä, 11.5., 13.5., 15.5. ja 16.5. Selvityksen suoritti luontokartoittaja (EAT) Juha Sjöholm. Kuva 2 on merkattu oranssein pistein tarkkailijan käyttämät kuuntelupisteet.

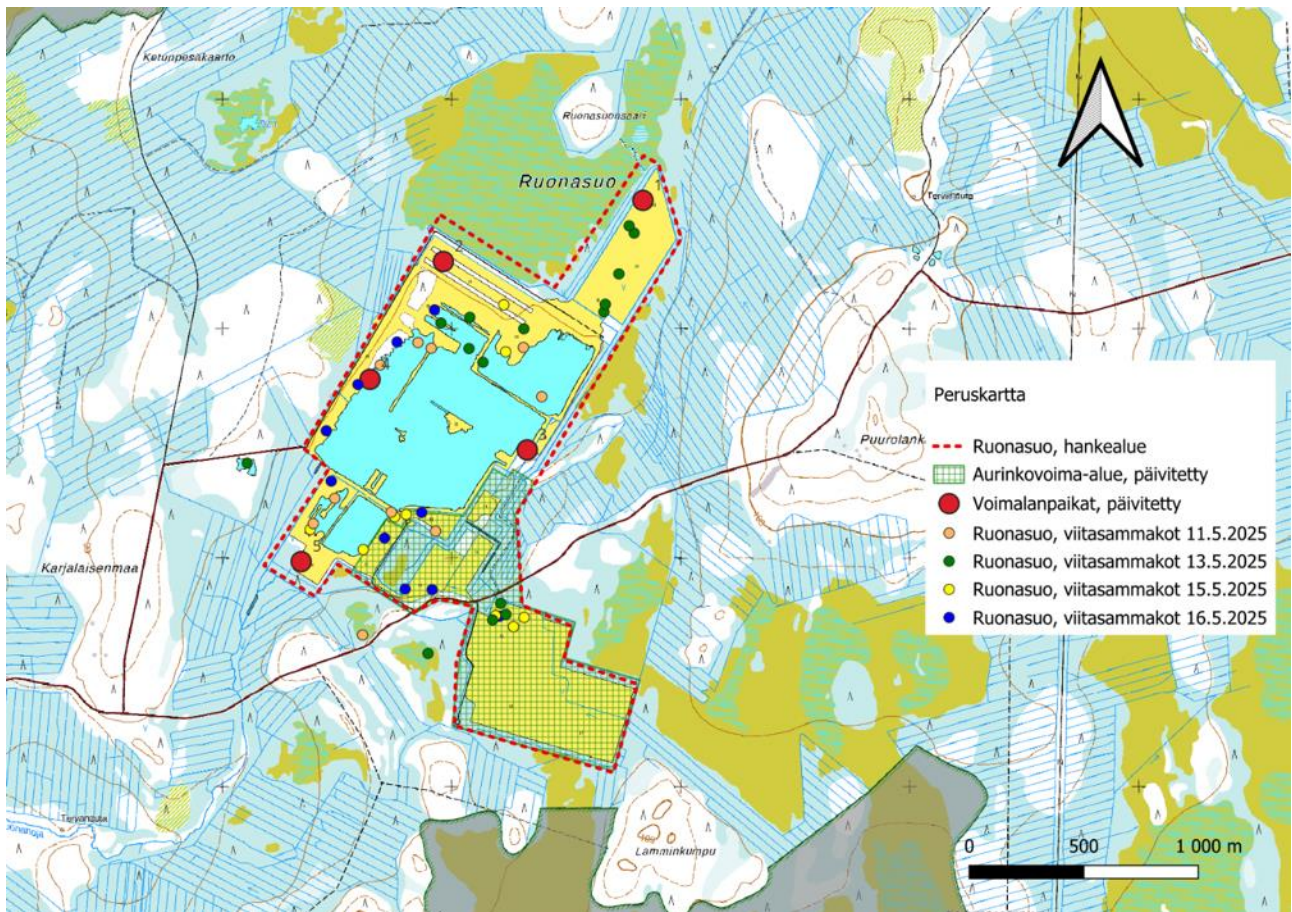
Kuva 2 Viitasammakoiden kuuntelupisteet.

2.3 Tulokset

Yksittäisen viitasammakon pulputus ei kuulu kovin kauas, ja toisaalta useamman yksilön pulputtaessa sammakoiden tarkka paikallistaminen ja yksilömäärän arvioiminen pelkän kuulohavainnon perusteella on hankalaa. Kuultujen viitasammakoiden lukumäärästä ja sijainnista pyrittiin kuitenkin tekemään karkeat arviot, noin viiden yksilön tarkkuudella.

Viitasammakoita havaittiin kaikkina neljänä tarkkailuyönä ja eri puolilla hankealuetta ja sen lähialueilla. Yksilömäärät havainnoittain vaihtelivat yksittäisistä yksilöistä aina reilun kahdenkymmenen koiraan soitimiin. Parinkymmenen koiraan havaintoja oli useampana yönä hankealueella sijaitsevan kosteikon pohjoispäädyssä, mutta myös sen länsilaidalla oli kahdenkymmenen ja eteläpäässäkin yli kymmenen yksilön havaintoja. Kuva 3 on merkattuna sijainnit, joissa viitasammakkoa havaittiin. Kukin tarkkailukerta on merkattu omalla värillään.

Viitasammakot eivät juuri liiku soidinaikanaan, mutta ei voida täysin pois sulkea sitä, että samoja yksilöitä olisi soitimella eri kohdassa hankealuetta, etenkin eri öinä. Toisaalta myöskään jokainen viitasammakko ei ole välttämättä äänessä aina samaan aikaan, joten osissa hankealuetta viitasammakoita voi olla enemmänkin kuin havainnot antavat ymmärtää. Tästä syystä selvityksiä tehdään useana yönä. Joka tapauksessa viitasammakkoa alueella kuitenkin esiintyy.

Kuva 3 Viitasammakkohavainnot eri väreillä neljältä eri yöltä.

3 Linnusto

3.1 Menetelmä

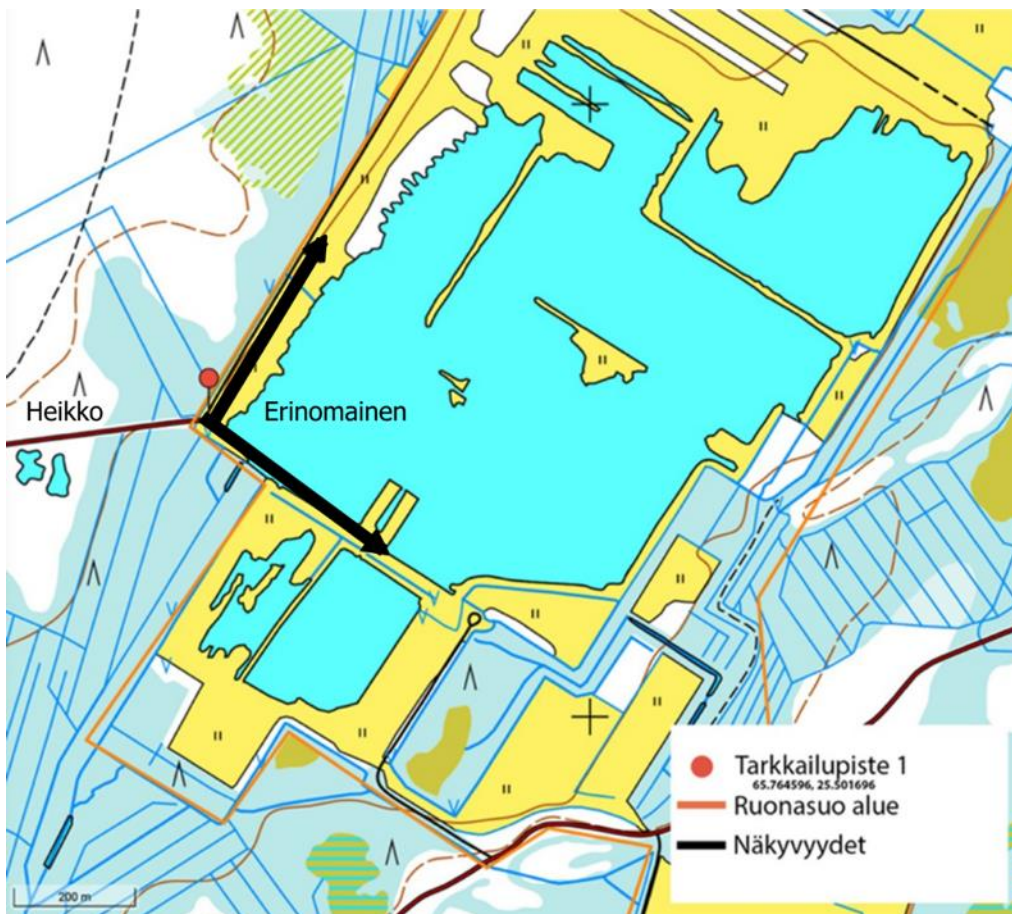
Vuonna 2025 hankealueella on tehty uhanalaisten lajien tarkkailua maaliskuun vaihteesta 23.3.-7.4. välisenä aikana yhteensä kymmenen seurantapäivän verran. Tarkkailun on tehnyt linnustoasiantuntija Jari Wilenius.

Hankealueen kahdella eri puolella, länsi- ja eteläpuolella sijaitsevien Natura 2000-alueiden, Veittiaavan sekä Rimpijärvi-Uusijärven, välistä lintujen liikehdintää on seurattu yhteensä kuuden seurantapäivän verran heinäkuussa 5.-6.7. sekä elokuussa 11.-14.8. Seurannat on suorittanut linnustoasiantuntija Jari Wilenius sekä luontokartoittaja (EAT) Juha Sjöholm. Tarkkailussa on kerätty jokaisen havainnon laji, kellonaika, havaitun lajin yksilöiden lukumäärä, linnun ohituspuoli havainnoijasta nähdessä, linnun lentosuunta, se onko lintu hankealueella vai ei, sekä miltä havaintopisteeltä havainto tehtiin. Tuulivoiman kannalta keskeisimmiltä lajeilta, kuten petolinnuilta, kurjilta ja joutsenilta kirjattiin myös havainnon alkukellonaika, eli milloin lintu on huomattu, havainnon päättymishetki, eli milloin lintu katosi näkyvistä sekä linnun lentokorkeus kolmiportaisella

asteikolla, jossa I tarkoittaa riskikorkeuden eli n. 150 metriä matalammalla lentävää lintua, II-korkeus tarkoittaa ns. riskikorkeutta, eli roottorien pyörimiskorkeudella tapahtuvaa lentoa, n. 150-350 metriä, III-korkeus tarkoittaa riskikorkeutta ylempänä havaittua lentoa eli yli 350m korkeutta.

Sekä uhanalaisten lajien että Natura-alueiden välisen lintuliikenteen tarkkailuun käytettiin yhteensä kuutta eri havainnointipistettä, jotka sijaitsevat eri puolilla hankealuetta, ja tarjoavat siten hiukan eri tasoisien näkyvyyden eri suuntiin. Havainnointipisteet on kuitenkin pyritty valitsemaan siten, että jokaisesta pisteestä olisi kelvollinen näkyvyys useaan suuntaan.

Tarkkailupiste 1 valittiin siksi, että siitä oli erinomainen näkyvyys koilliseen, itään ja kaakkoon. Vaikka näkyvyys länteen oli heikoin, siitä pystyi hyvin havainnoimaan alueen halki etelän suunnasta lentäviä lintuja. Kuva 4 esitetään tarkkailupisteen 1 sijainti sekä näkyvyys eri ilmansuuntiin. Kuvassa 5 on laskijan näkymä eri suuntiin 1-tarkkailupisteeltä.

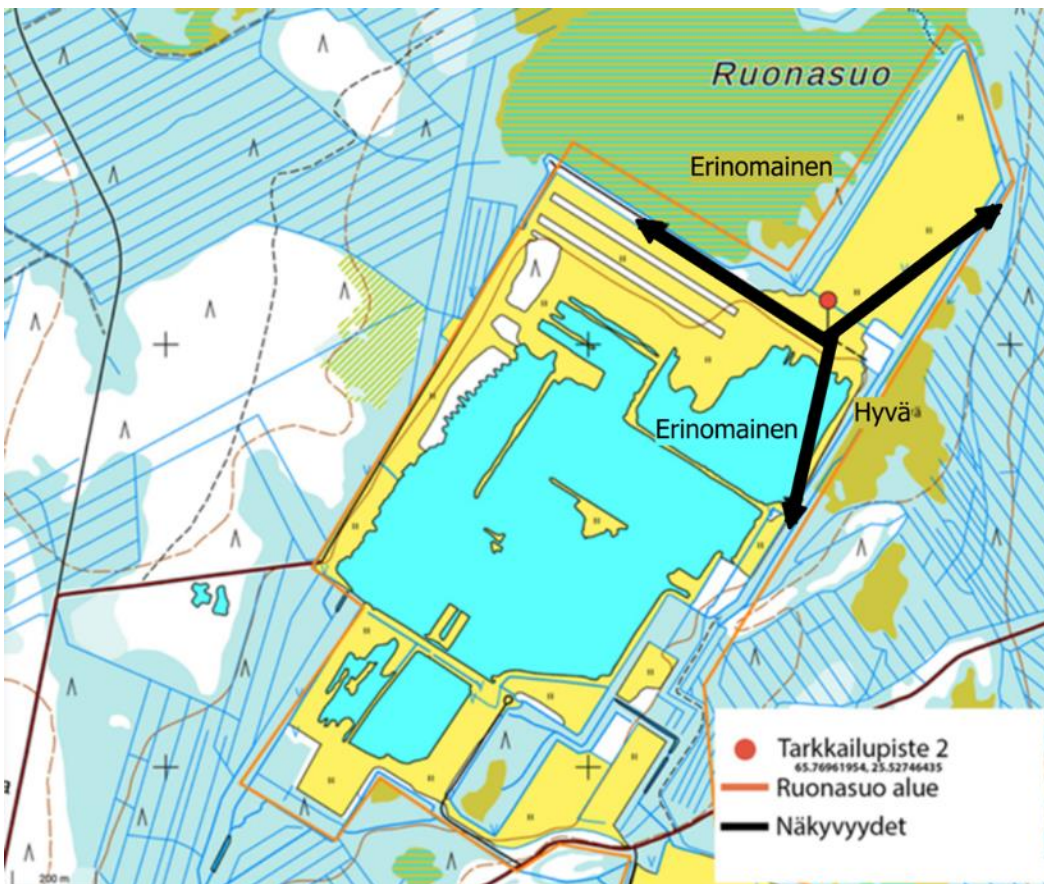
Kuva 4 Tarkkailupisteen 1 sijainti ja näkyvyys.

Kuva 5 Näkymä 1-tarkkailupisteeltä koilliseen, itään ja kaakkoon oli erinomainen. Kuvat: Jari Wilenius.

Tarkkailupiste 2 valittiin siksi, että siitä oli erinomaiset näkymät suurimpaan osaan kohdealuetta.

Kuva 6 näkyy tarkkailupisteen 2 sijainti sekä näkyvyys eri ilmansuuntiin. Kuva 7 on tarkkailijan näkymä tarkkailupisteeltä 2 eri suuntiin.

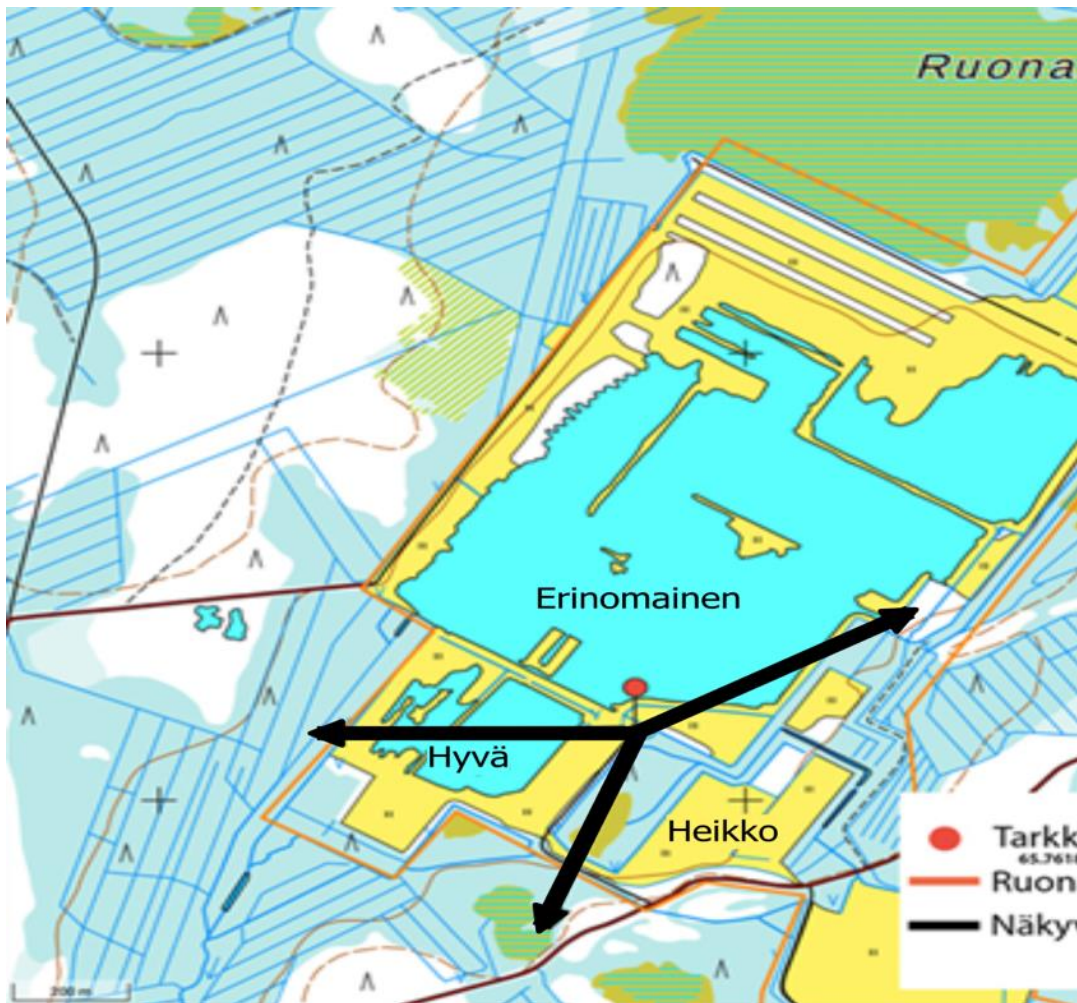

Kuva 6 Tarkkailupisteen 2 sijainti ja näkyvyys.

Kuva 7 Näkymä 2-tarkkailupisteeltä pohjoiseen (erinomainen), itään (hyvä), länteen (erinomainen) ja etelään (hyvä). Kuvat: Jari Wilenius.

Tarkkailupiste 3 valittiin siksi, että siitä oli erinomaiset näkymät hankealueen yli pohjoiseen ja länteen. Kuva 8 on tarkkailupisteen 3 sijainti sekä näkyvyys eri ilmansuuntiin. Kuva 9 on tarkkailijan näkymä eri ilmansuuntiin tarkkailupisteestä 3.

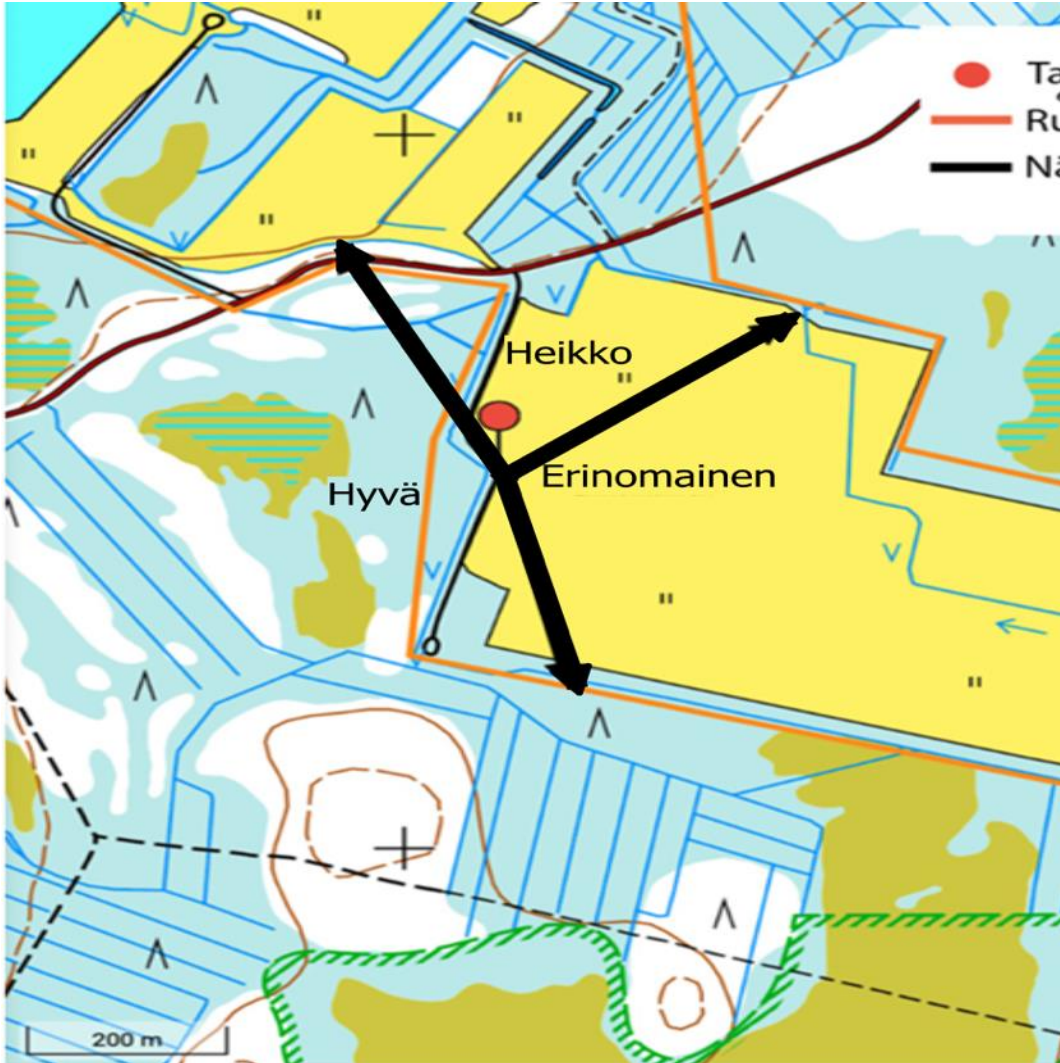

Kuva 8 Tarkkailupisteen 3 sijainti ja näkyvyys.

Kuva 9 Näkyvyys 3-pisteeltä pohjoiseen ja länteen oli erinomainen, lounaaseen hyvä ja itään heikko. Kuvat: Jari Wilenius.

Näkymä pisteeltä 4 oli koillisesta kaakkoon erinomainen, muihin suuntiin heikko. Kuva 10 näkyy tarkkailupisteen 4 sijainti sekä näkyvyys eri ilmansuuntiin. Kuva 11 on tarkkailijan näkymä eri suuntiin tarkkailupisteeltä 4.

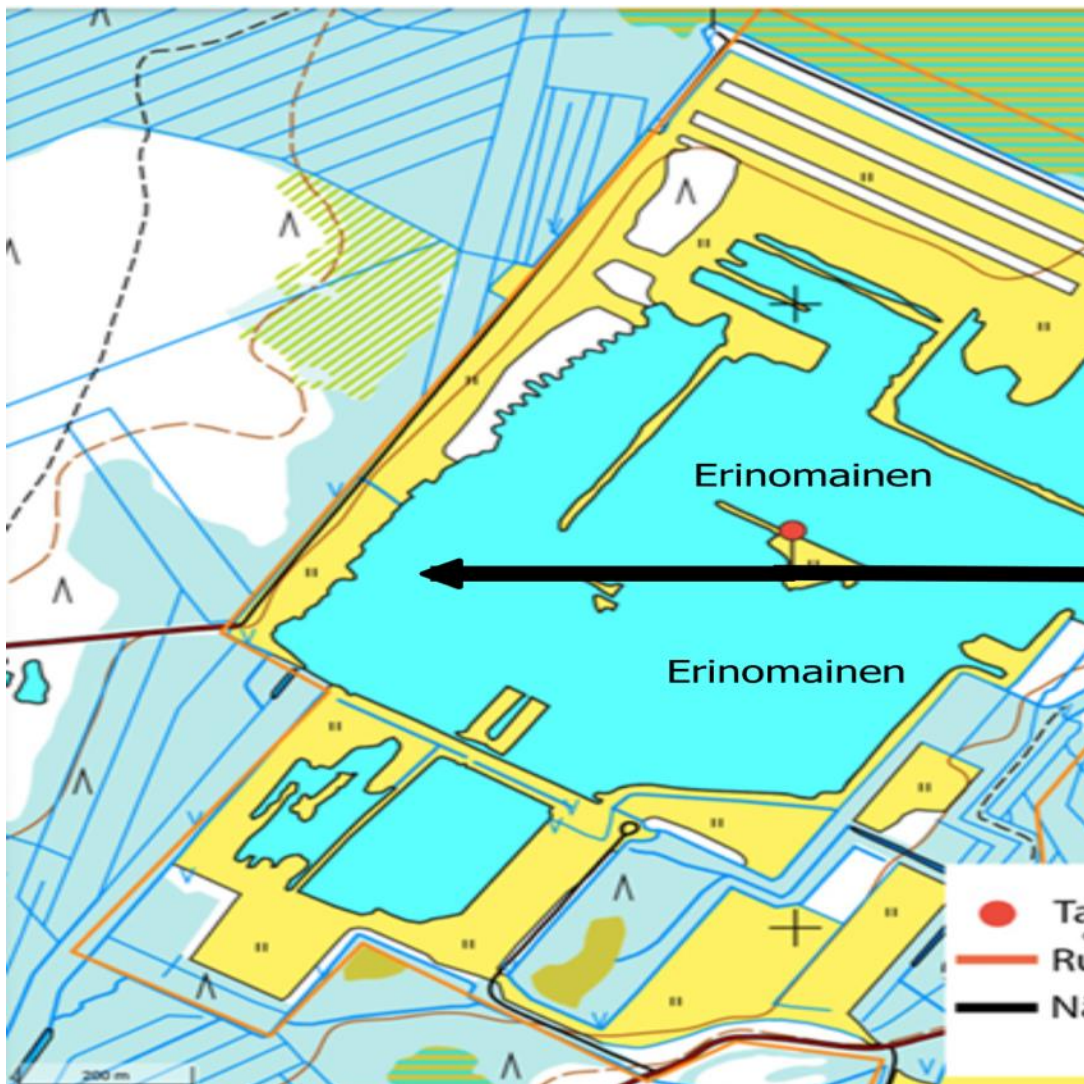

Kuva 10 Tarkkailupisteen 4 sijainti ja näkyvyys.

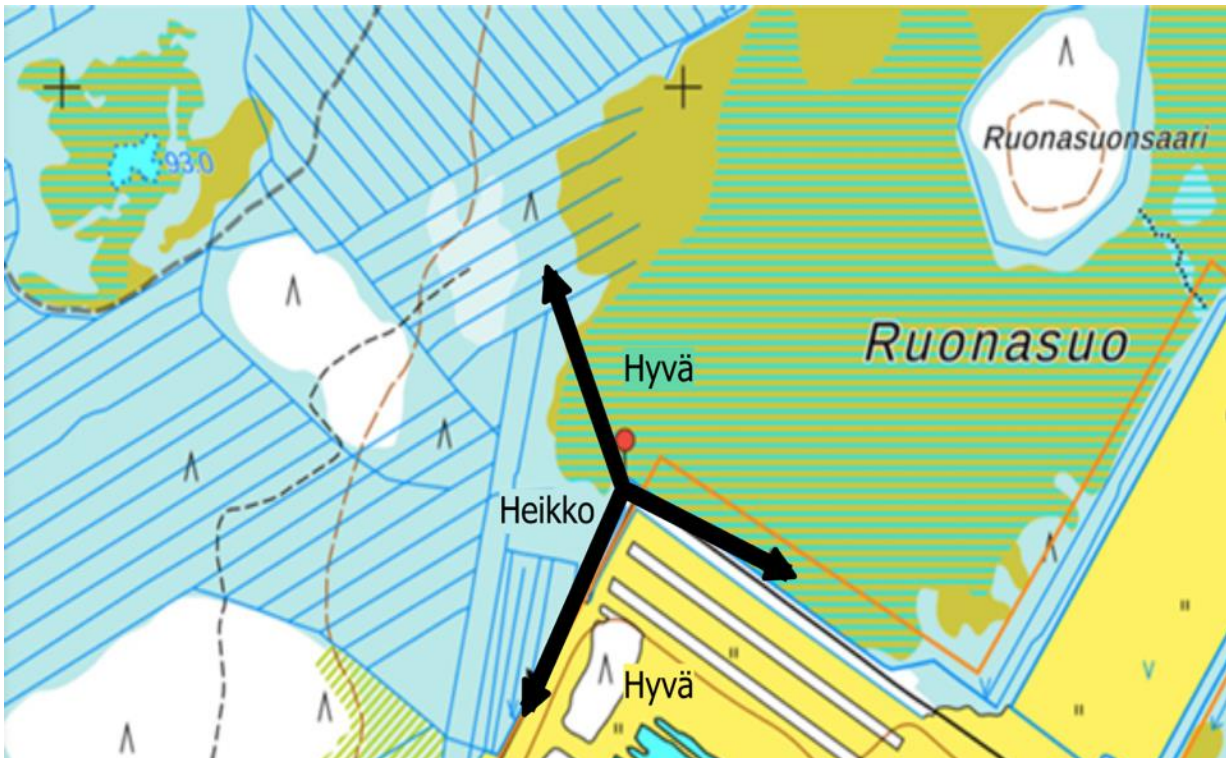
Kuva 11 Näkymä 4-pisteeltä pohjoiseen, etelään ja länteen oli heikko, koilliseen, itään ja kaakkoon erinomainen. Kuvat: Jari Wilenius.

Tarkkailupiste 5 valittiin siksi, että siitä oli erinomaiset näkymät joka puolelle hankealuetta. Lumi- ja jäättilanne rajoitti sille pääsemistä, ja keväällä se olikin mahdollista vain 24.03 ja 26.03.2025. Kuva 12 on tarkkailupisteen 5 sijainti sekä näkyvyydet eri ilmansuuntiin.

Kuva 12 Havaintopisteen 5 sijainti ja näkyvyys.

Tarkkailupiste 6 valittiin siksi, koska siltä oli hyvä näkyvyys hankealueen yli kaakon suuntaan. Myös näkyvyys luode-kaakko -välille oli hyvä. Luode-lounas -välille näkyvyys oli heikko. Kuva 13 näkyy tarkkailupisteen 6 sijainti sekä näkyvyydet eri ilmansuuntiin. Kuva 14 on tarkkailijan näkymä tarkkailupisteeltä 6 eri suuntiin.

Kuva 13 Tarkkailupisteen 6 sijainti ja näkyvyys.

Kuva 14 Näkymä 6-tarkkailupisteeltä oli pohjoiseen ja koilliseen (kuvassa) sekä kaakkoon hyvä, mutta luoteeseen-länteen (kuvassa) heikko. Kuvat: Jari Wilenius.

Kaikki sekä uhanalaisten lajien sekä Natura-alueiden välisen lintuliikenteen tarkkailun aikana tehdyt lajihavainnot kirjattiin havainnoijien toimesta ylös. Tätä raporttia varten kaikki vuonna 2025 tehdyt havainnot yhdistettiin yhdeksi havaintomateriaaliksi, koska sekä uhanalaisten lajien, että Natura-alueiden välisen lintuliikenteen tarkkailuja voidaan ajallisesti tehdä yhtä aikaa. Näin saadaan tulosten osalta käsiteltyä enemmän tarkkailupäiviä. Raporttiin sisältyvät taulukot ja kuvaajat perustuvat siis

havaintoihin koko vuoden ajalta. Kaikki alueella havaitut lajit on mainittu Taulukko 4. Taulukko 1 esitetään tarkkailupäivät sekä säätilat.

Taulukko 2 on kirjattuna kaiken vuonna 2025 tehdyn seurannan tarkkailuaikataulu sekä kunkin tarkkailupäivän auringonnousun ajankohta.

Uhanalaisten lajien ja Natura-alueiden välisen liikenteen laskentapäivien havainnot yhdistettiin yhteiseksi Excel-tiedostoksi, jonka jälkeen koko vuoden lajikohtaiset havainnot voitiin helposti laskea yhteen ja muuttaa graafiseksi kuvaukseksi lajin liikkeistä. Tätä raporttia varten havainnot on muutettu QGis-ohjelmassa nuoliksi, jotka kuvaavat lajin havaittuja liikkeitä (kuvat 15-28). Havinnoijan tekemät merkinnät esimerkiksi linnun ohitusetäisyydestä ovat totta kai arvioita ja etäisyyden arviot ovat tehty 100 metrin tarkkuudella. Myös linnun ohituspuoli ja lentosuunta ovat arvioitu pää- ja väli-ilmansuuntien tarkkuudella, eli kahdeksanportaisesti. Havainnekuissa (kuvat 15-28) näkyvät nuolet kuvaavat aina yhtä havaittua lintua, ellei toisin mainita. Karttakuvat on tehty lajeista, jotka ovat lueteltu vähintään toisen Natura 2000-alueen suojeluperustelajeissa. Pois on kuitenkin jätetty mustaviklo ja liro, sillä kummastakin oli vain yksi havainto ja pieninä kahlaajina niiden liikkumisen arviointi pitemmällä matkalla on hankalaa. Myös keltavästäräkki on jätetty havainnekuista pois, samasta syystä eli pikkulintuna sen pidempien liikkumisten arvioiminen on mahdotonta.

Taulukko 1 Säätiiedot tarkkailupäivittäin.

Pvm	Lämpöt. alussa	Lämpöt. lopussa	Tuulen s. alussa	Tuulen s. lopussa	Tuulen nop. alussa	Tuulen nop. lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa
23.03.2025	1	3	SW	SW	5	6	8/8	8/8
24.03.2025	-3	4	S	S	3	6-11	2/8	4/8
26.03.2025	-5	0	SW	SW	1-3	4-8	2/8	2/8
29.03.2025	1	4	S	SW	5-9	6-12	4/8	7/8
30.03.2025	3	5	S	SW	2	1-3	7/8	2/8
31.03.2025	0	6	E	S	2-5	1	6/8	8/8
02.04.2025	4	6	W	W	4-10	2-4	6/8	6/8
05.04.2025	-9	0	N	W	3-7	4-8	8/8	2/8
06.04.2025	-5	3	S	W	2-4	3-6	7/8	4/8
07.04.2025	-7	4	N	W	1-2	2-5	3/8	7/8
05.07.2025	11	14	NW	NW	1-2	1-3	6/8	4/8
06.07.2025	17	17	NW	NW	1-3	1-3	3/8	3/8
11.08.2025	16	20	W	W	1-3	3-7	4/8	3/8
12.08.2025	15	19	W	SW	2-4	4-9	4/8	2/8
13.08.2025	11	14	S	SW	2-4	3-7	8/8	6/8

14.08.2025	13	17	S	SW	3-6	4-8	8/8	7/8
------------	----	----	---	----	-----	-----	-----	-----

Taulukko 2 Tarkkailupäivien aikataulu ja auringonnousun kellonaika.

Pvm	Alkoi klo	Loppui klo	Auringonnousu
23.03.2025	11:00	13:10	06:03
24.03.2025	6:00	16:10	06:00
26.03.2025	8:50	17:00	05:52
29.03.2025	7:30	15:30	05:41
30.03.2025	11:45	14:40	06:37
31.03.2025	8:40	14:40	06:34
02.04.2025	9:00	19:00	06:26
05.04.2025	6:50	17:00	06:15
06.04.2025	7:00	17:00	06:11
07.04.2025	6:50	17:00	06:08
05.07.2025	8:15	14:20	02:36
06.07.2025	7:20	17:15	02:40
11.08.2025	8:00	16:00	04:48
12.08.2025	8:00	16:00	04:51
13.08.2025	7:53	15:53	04:54
14.08.2025	8:00	16:00	04:58

3.2 Tulokset

Laji	lkm	Kork. 1	Kork. 2	Kor k. 3	Alu-eella	Suojelu-luok. & uhan-alaisuus	RU	VA	Muuta
harmaalokki	1	1	0	0	1	VU			pyörähti alueella → S
hippiäinen	4	4	0	0	3				p,soidinta
hömötiainen	15	15	0	0	11	EN, LSA			p, p, ä, p.
isokäpylintu	28	27	1	0	17	EVA			p, p, soidinta, ä
isolepinkäinen	2	2	0	0	1				p,saalisteleva,
kalasääksi	1	0	0	1	1				
kanahaukka	3	2	1	0	1	NT			soidinta
keltavästäräkki	24	24	0	0	24		X	X	p.
kiuru	2	1	0	1	2	NT			ä
korppi	23	16	6	1	12				lask. suolle, soidinta
kurki	24	11	9	4	24	L	X	X	
käki	1	1	0	0	1				
käpytikka	7	6	0	0	1				ä, p, ä, p
laulujoutsen	33	31	2	0	26	EVA, L	X	X	lask. p lähti N, ä, p, p, p, 2ad

liro	1	1	0	0	1	NT, EVA, L, 3a	X	X	p.
mehiläishaukka	4	0	4	0	3	EN, LSA, L			
mustarastas	2	2	0	0	2				
mustaviklo	1	1	0	0	1	NT, EVA, 3a, 3c,	X	X	p, ä
muuttohaukka	1	1	0	0	1	VU, LSA, L			juv.
nuolihaukka	6	4	2	0	6			X	hetken p -> NW, 2p alueen eri osissa
närhi	22	22	0	0	21	NT			p,
palokärki	5	5	0	0	2	L	X	X	soidinta
peippo	11	9	1	0	9				p
pensastasku	1	1	0	0	1	VU, LSA			p.
pulmunen	42	41	0	0	40	VU, LSA,			ä
punatulkku	19	15	3	0	11				ä, p
pyy	1	1	0	0	1	VU, L,		X	p,ä
ruskosuohaukka	6	5	1	0	6	L			n, oli paikalla monta tuntia, p, n, n, ei sulkiva.
räkättirastas	1	1	0	0	1				
sinisorsa	3	3	0	0	3				
sinisuohaukka	1	1	0	0	1	VU, LSA, L	X	X	n
taivaanvuohi	1	1	0	0	1	NT			p, lähti jaloista
talitiainen	19	19	0	0	16				p
tavi	6	6	0	0	6	EVA			p.
taviokuurna	3	3	0	0	1	EVA, 3c			
teeri	0	0	0	0	0	EVA, L	X	X	p, soidinta, ä,
tuulihaukka	2	1	1	0	2		X		k
töyhtötiainen	1	1	0	0	0	VU, LSA			
urpiainen	29	29	0	0	25				ä
varis	9	6	0	0	6				
varpushaukka	1	0	0	1	1				kisaili korpin kanssa
vihervarpunen	41	35	6	0	38				

Taulukko 4 on koottu jokainen vuoden 2025 tarkkailukerroilla tehty lintuhavainto ja kasattu ne lajeittain. Jokaisen lajin omalta riviltä voi siis nähdä kuinka monta yksilöä ja milläkin korkeudella on vuoden 2025 havainnointikerroilla tehty. Suojeluluokka-sarake kertoo, mikä on lajin uhanalaisuusluokitus (EN= erittäin uhanlainen, VU=silmälläpidettävä NT=silmällä pidettävä, L-

lintudirektiivin I-liite, LSA – luonnonsuojeluasetus 1966/2023) ja mikäli laji on luokiteltu alueellisesti uhanalaiseksi alueilla 3a tai 3c se on myös mainittu. Raportissa on poikkeuksellisesti huomioitu molemmat alueelliset uhanalaisuusluokat, koska hankealue sijaitsee alueella 3a, mutta kuitenkin hyvin lähellä alueen 3c rajaa. Muuta -sarakkeessa on havainnoijan (Juha Sjöholm tai Jari Wilenius) tekemiä lisämuistiinpanoja ja/tai tarkennuksia, esimerkiksi linnun iästä, (ad=adult, juv=juvenile, sub=subadult), havainnon tyypistä (ä=äänihavainto), lentosuunnasta (esim. NW) tai siitä, onko lintu paikallinen yksilö (p=paikallinen). Muuta -sarakkeessa on koonti kaikista lajin havainnoista tehdyistä lisämuistiinpanoista. Eri havaintokertojen lisähuomiot on eroteltu pilkulla (kts. esim. nuolihaukka). RU- tai VA-sarakkeessa oleva rasti tarkoittaa, että laji kuuluu Ristijärvi-Uusijärven tai Veittiaavan Natura-2000-alueen suojeluperusteisiin. Selitteet on koottu myös Taulukko 3.

Taulukko 3 Lajihavaintotaulukon selitteet.

Sarake	Merkintä	Selite
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	EN	erittäin uhanalainen
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	VU	vaarantunut
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	NT	silmälläpidettävä
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	LSA	LSA – luonnonsuojeluasetus 1966/2023
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	L	lintudirektiivin I-liite
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	3a	alueellisesti uhanalainen (Pohjanmaa)
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	3c	alueellisesti uhanalainen (Lapin kolmio)
Suojelu-luok. & uhanalaisuus	EVA	Suomen erityisvastuulaji
RU	X	Ristijärvi-Uusijärven Natura 2000-alueen suojeluperustelaji
VA	X	Veittiaavan Natura 2000-alueen suojeluperustelaji
Muuta	N, W, S, E	ilmansuunta
Muuta	p	paikallinen
Muuta	ä	äänihavainto
Muuta	ad	aikuinen yksilö
Muuta	juv	nuori yksilö
Muuta	n, k	naaras, koiras

Taulukko 4 Uhanalaisten lajien seurannan ja Natura-alueiden välisen lintuliikenteen seurannan havainnot.

Laji	lkm	Kork. 1	Kork. 2	Kork. 3	Alueella	Suojelu-luok. &	RU	VA	Muuta
------	-----	---------	---------	---------	----------	-----------------	----	----	-------

						uhan- alaisuus			
harmaalokki	1	1	0	0	1	VU			pyörähti alueella → S
hippiäinen	4	4	0	0	3				p,soidinta
hömötiainen	15	15	0	0	11	EN, LSA			p, p, ä, p.
isokäpylintu	28	27	1	0	17	EVA			p, p, soidinta, ä
isolepinkäinen	2	2	0	0	1				p,saalisteleva,
kalasääksi	1	0	0	1	1				
kanahaukka	3	2	1	0	1	NT			soidinta
keltavästäräkki	24	24	0	0	24		X	X	p.
kiuru	2	1	0	1	2	NT			ä
korppi	23	16	6	1	12				lask. suolle, soidinta
kurki	24	11	9	4	24	L	X	X	
käki	1	1	0	0	1				
käpytikka	7	6	0	0	1				ä, p, ä, p
laulujoutsen	33	31	2	0	26	EVA, L	X	X	lask. p lähti N, ä, p, p, p, 2ad
liro	1	1	0	0	1	NT, EVA, L, 3a	X	X	p.
mehiläishaukka	4	0	4	0	3	EN, LSA, L			
mustarastas	2	2	0	0	2				
mustaviklo	1	1	0	0	1	NT, EVA, 3a, 3c,	X	X	p, ä
muuttohaukka	1	1	0	0	1	VU, LSA, L			juv.
nuolihaukka	6	4	2	0	6			X	hetken p -> NW, 2p alueen eri osissa
närhi	22	22	0	0	21	NT			p,
palokärki	5	5	0	0	2	L	X	X	soidinta
peippo	11	9	1	0	9				p
pensastasku	1	1	0	0	1	VU, LSA			p.
pulmunen	42	41	0	0	40	VU, LSA,			ä
punatulkku	19	15	3	0	11				ä, p
pyy	1	1	0	0	1	VU, L,		X	p,ä
ruskosuohaukka	6	5	1	0	6	L			n, oli paikalla monta tuntia, p, n, n, ei sulkiva.
räkättirastas	1	1	0	0	1				
sinisorsa	3	3	0	0	3				
sinisuohaukka	1	1	0	0	1	VU, LSA, L	X	X	n

taivaanvuohi	1	1	0	0	1	NT			p, lähti jaloista
talitiainen	19	19	0	0	16				p
tavi	6	6	0	0	6	EVA			p.
taviokuurna	3	3	0	0	1	EVA, 3c			
teeri	0	0	0	0	0	EVA, L	X	X	p, soidinta, ä,
tuulihaukka	2	1	1	0	2		X		k
töyhtötiainen	1	1	0	0	0	VU, LSA			
urpiainen	29	29	0	0	25				ä
varis	9	6	0	0	6				
varpushaukka	1	0	0	1	1				kisaili korpin kanssa
vihervarpunen	41	35	6	0	38				

Tuulivoimaloiden kannalta merkityksellisimmistä, sekä erikseen Natura 2000-alueiden perusteluissa mainituista lajeista tuotettiin karttakuvat ja lentosuuntien nuolet QGIS-ohjelmalla. Merkityksellisimmiksi katsottiin lajit, joihin tuulivoimalat vaikuttavat voimakkaimmin, kuten petolinnut, jotka saalistellessaan usein lentävät juuri voimaloiden lapojen pyörimiskorkeudella. Suuret, muuttavat linnut kuten kurjet ja joutsenet katsottiin myös merkityksellisimmiksi ja niistä piirrettiin samaan tapaan lentosuuntia kuvaavat kartat. Myös hömötiashavainnot ja yksi havaittu pyy sekä teeren soitimet katsottiin aiheellisiksi nostaa erikseen esille ja piirtää kartalle. Teeri kuuluu kummankin Natura-alueen suojeluperustelajeihin. Hömötiainen taas on luokiteltu valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi ja pyy vaarantuneeksi.

3.2.1 Hömötiainen

Hömötiainen (*Poecile montanus*) on yksi Suomessa pesivistä tiaislajeista. Hömötiainen on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi ja se kuuluu myös luonnonsuojeluasetuksessa suojelluiksi mainittuihin lajeihin.

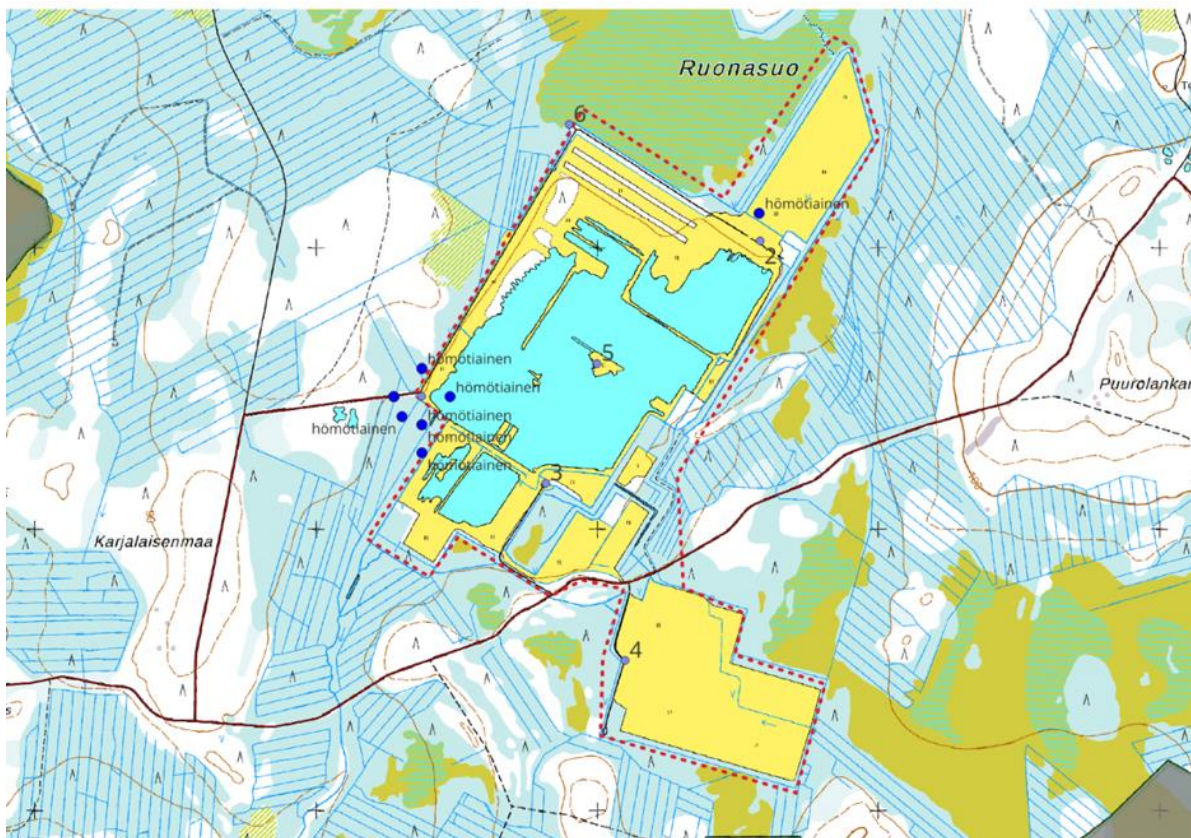
Hömötiainen on kolopesijä, joka hyväksyy valmiin kolon vain harvoin. Useimmiten se kovertaa pesäkolon itse, minkä vuoksi laji on pitkälti riippuvainen vanhoista metsistä, joissa on runsaasti lahopuita ja kantoja. Suomessa pesivien hömötiaisen keskikannaksi arvioidaan noin 410 000 paria (Lehikoinen ym. 2025).

Hömötiainen on paikkalintu, mutta ajoittain myös vaeltaa. Ravinnokseen hömötiainen käyttää siemeniä sekä selkärangattomia eläimiä (LuontoPortti 2023).

1960-luvulla hömötiainen oli vielä maamme neljänneksi runsaslukuisin lintulaji, mutta viime vuosikymmeninä sen kanta on romahtanut. Taantumisen syyksi on arvioitu metsätalouden muutosta,

erityisesti avohakkuita (LuontoPortti 2023). Hömötiainen on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi (EN) ja se on rauhoitettu koko maassa (Punainen kirja 2019).

Hömötiainen on pikkulintu, jonka liikkuminen kahden verrattain suuren ja kaukaisen alueen, kuten Natura-alueiden välillä on hankalaa. Koska hankealue kuitenkin sijaitsee kahden Natura-alueen välissä, on niidenkin havainnot otettu ylös, mutta lentosuuntia ei ole arvioitu nuolin, toisin kuin suurimmalla osalla muista lajeista. Kuva 15 nähdään, että laskentapiste 1:n läheisyydessä on havaittu hömötiainen kuudesti, joista kolmella kerralla kaksi yksilöä, ja pisteen 2 läheisyydessä kerran. Laskentapiste 2:n tuntumassa tehty havainto on elokuulta, loput maalis- ja huhtikuulta. Etenkin maalishuhtikuun havainnot viittaavat pesintään alueella, elokuun yksittäinen havainto voi olla myös vaeltava yksilö.

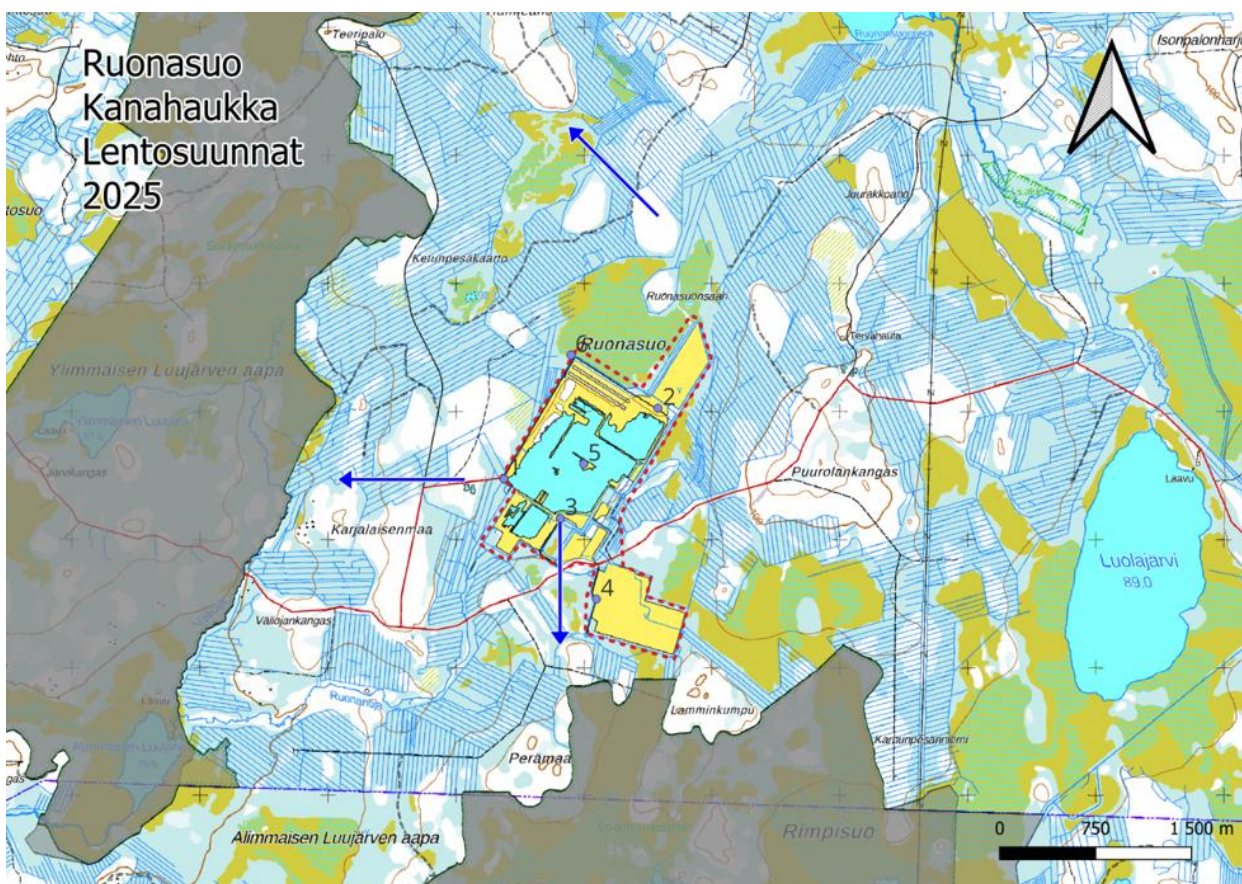
Kuva 15 Hömötiäisestä tehdyt havainnot.

3.2.2 Kanahaukka

Kanahaukka (*Accipiter gentilis*) on keskikokoinen lintuhaukkojen (*Accipiter*) sukuun kuuluva päiväpetolintu. Kanahaukka on luokiteltu silmälläpidettäväksi (NT). Suomessa pesivien kanahaukkojen keskikannaksi arvioidaan noin 4 400 paria, ja kannan kehityssuunta on laskeva. Laji on rauhoitettu (Lehikoinen ym. 2025; Punainen kirja 2019). Suomessa laji pesii koko maassa ulkosaaristoa ja tunturipaljakoita lukuun ottamatta (Lehikoinen ym. 2025).

Kanahaukka pesii vanhoissa metsissä ja on aiemmin ollut tyypillinen aarniometsien laji, mutta nykyisin se kelpuuttaa myös pienemmät metsiköt (Luontoportti 2023). Kanahaukka on osittaismuuttaja: osa yksilöistä muuttaa talveksi etelämmäs, etenkin Itämeren ympäristöön, mutta suurin osa talvehtii Suomessa.

Kanahaukka havaittiin yhteensä kolme kertaa, kunakin kertana vain yksi yksilö. Huhtikuun havainnot molemmat ovat soidintavista linnuista. Havainnot soidintavista linnuista viittaavat siihen, että kanahaukka pesii lähistöllä. Kesällä kanahaukka on usein hyvin piilotteleva ja vaikeasti havaittavissa, tämä selittää kesän vähäiset havainnot linnusta. Kuva 16 nähdään kanahaukkojen lentosuunnat ja havaintojen sijainnit.

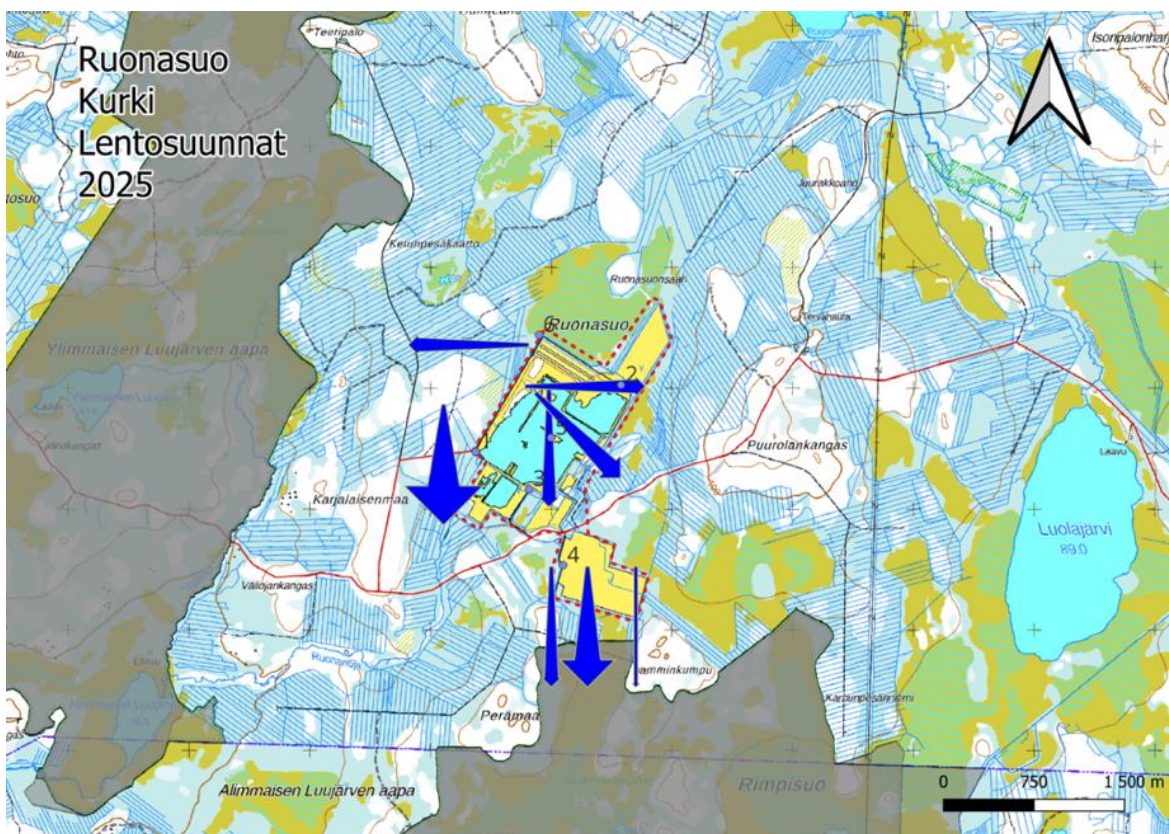
Kuva 16 Kanahaukkojen lentosuunnat

3.2.3 Kurki

Kurki (*Grus grus*) on kurkilintujen (Gruiformes) lahkoon kuuluva suurikokoinen lintu. Se pesii koko maassa Tunturi-Lappia myöten, etenkin soilla, mutta yhä enenevässä määrin myös merenlahtien ja järvien ruovikoissa. Suomessa pesivien kurkien keskikannaksi arvioidaan noin 51 000 paria (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on kasvava.

Kurjen kanta on viime vuosina ollut kasvussa. Se on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) ja on rauhoitettu koko maassa. Kurki on mainittu kuitenkin molempien ympäröivien Natura-alueiden suojeluperustelajeissa, joten sen havainnot on syytä ottaa myös erilliseen tarkasteluun.

Kurkia havaittiin hankealueella ja sen läheisyydessä useana havainnointipäivänä heinä- ja elokuussa. Kuva 17 nähdään kurkien lentosuunnat ja havaintojen arvioitu sijainti. Myös kurkiparven koko on ilmaistu kuvassa nuolen paksuutena. Ohuin nuoli, kaakkoisin kurkihavainto, tarkoittaa vain yhtä yksilöä. Lukumäärältään suurin yksittäinen kurkihavainto oli seitsemän yksilön parvi, joka näkyy kuvassa paksuna nuolena, hankealueen länsilaidan tuntumassa. Koska havainnot ovat 1-2 kurkea tai isompi 5-7 kurjen parvi, voidaan olettaa, että alueella ei ole 2025 kesällä ollut ainakaan onnistunutta pesintää. Kurki tekee kaksi poikasta ja nähdään pääsääntöisesti liikkeellä perhekuntana. Myöskään havainnoitsijat eivät ole merkinneet nähneensä nuoria lintuja. Voi toki olla, että kaksin liikkuvat kurjet olisivat pesinnöissään epäonnistuneet.

Kuva 17 Kurkien lentosuunnat

3.2.4 Laulujoutsen

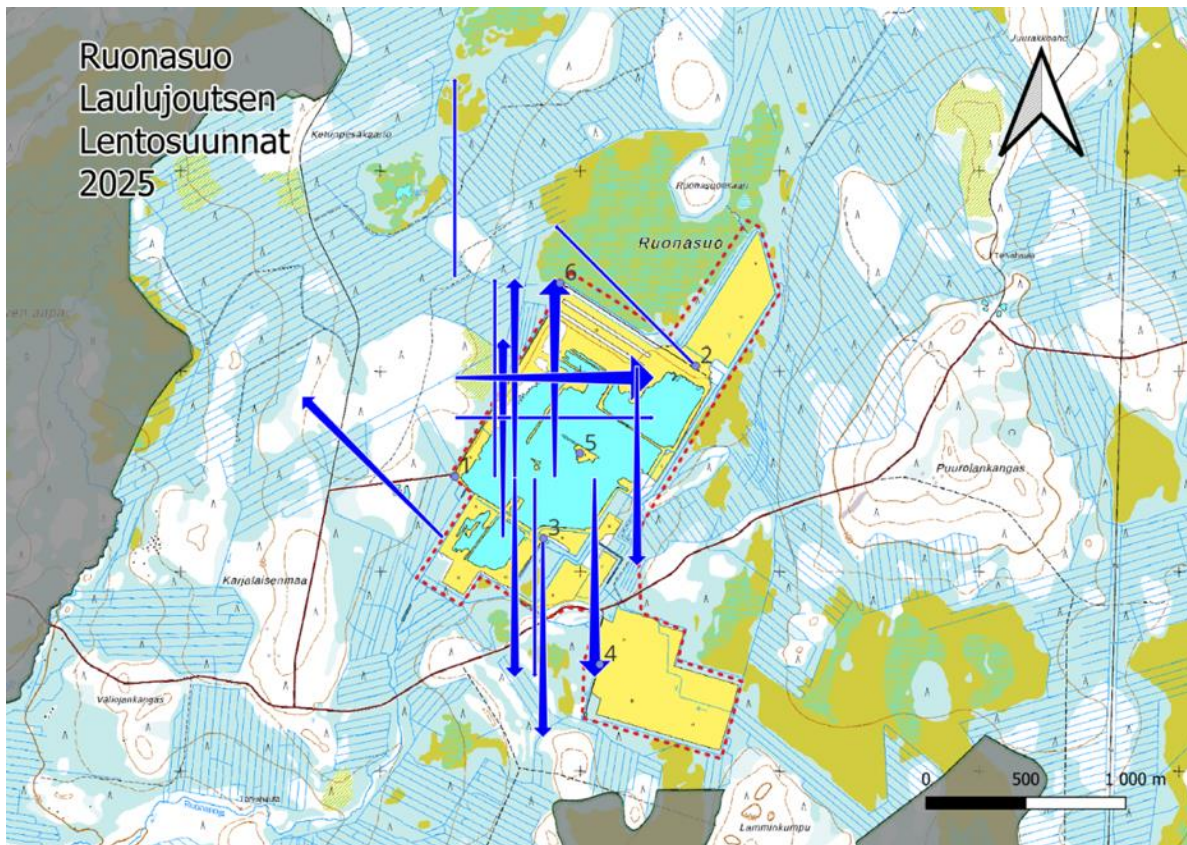
Laulujoutsen (*Cygnus cygnus*) on yksi kolmesta Suomessa tavattavasta joutsenlajista pesimälintu kyhmyjoutsenen ja läpimuuttaja pikkujoutsenen ohella. Laulujoutsen on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) ja on rauhoitettu koko maassa. Lisäksi se kuuluu EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen (Punainen

kirja 2019). Laulujoutsen kuuluu myös kummankin hankealueen läheisen Natura-alueen suojeluperustelajeihin.

Laulujoutsenkanta oli vielä 1940-luvulla vain muutamien kymmenien parien vahvuinen, ja etenkin tiheämmin asutuilta alueilta kanta oli lähes täysin hävinnyt (Leinonen 2000). Nykyisin Suomessa pesivien laulujoutsenten keskikannaksi arvioidaan noin 12 000 paria (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on kasvava.

Laulujoutsen rakentaa pesänsä joko kuivalle maalle tai vesistön matalalle kummulle. Pesä tehdään vesikasveista ja sammalista. Naaras ja koiras pariutuvat jo nuorina ja yleensä koko eliniäksi (LuontoPortti 2023).

Laulujoutsenta havaittiin laskentakerroilla ensimmäisen kerran jo maaliskuussa, ja havaintoja tehtiin aina elokuulle saakka, joskin heinä- ja elokuussa tehtiin vain yksi havainto kummassakin. Kuva 18 nähdään laulujoutsenten havaitut lentosuunnat, havaintojen sijainnit sekä havaittujen parvien koko, nuolen paksuudella ilmaistuna. Kapeimmat nuolet kuvaavat yksittäistä joutsenta, kun taas levein nuoli, ja siten myös suurin yksittäinen havainto oli maaliskuun lopulla havaittu neljän yksilön parvi, joka lensi itään hankealueen ylitse. Suurin osa havainnoista on maaliskuu-huhtikuulta, jolloin joutsenet ovat voineet olla muuttavia tai alueella hetkellisesti levähtäviä lintuja. Heinäkuussa havaittu yksilö erottuu kartassa ainoana luoteeseen osoittavan nuolena hankealueen länsipuolella. Elokussa havaittiin joutsenpari, lentämässä etelään päin. Tuota havaintoa Kuva 18 edustaa 4. havaintopisteen päälle päättyvä, etelään osoittava nuoli. Yhtään havaintoa poikueista ei ole.

Kuva 18 Laulujoutsenen lentosuunnat

3.2.5 Mehiläishaukka

Mehiläishaukka (*Pernis apivorus*) on noin hiirihaukan kokoinen päiväpetolintu. Se esiintymisalue rajoittuu pohjoisessa Metsä-Lappiin. Suomen pesimäkannaksi arvioidaan n. 2000 paria, populaation painopisteen ollessa eteläinen.

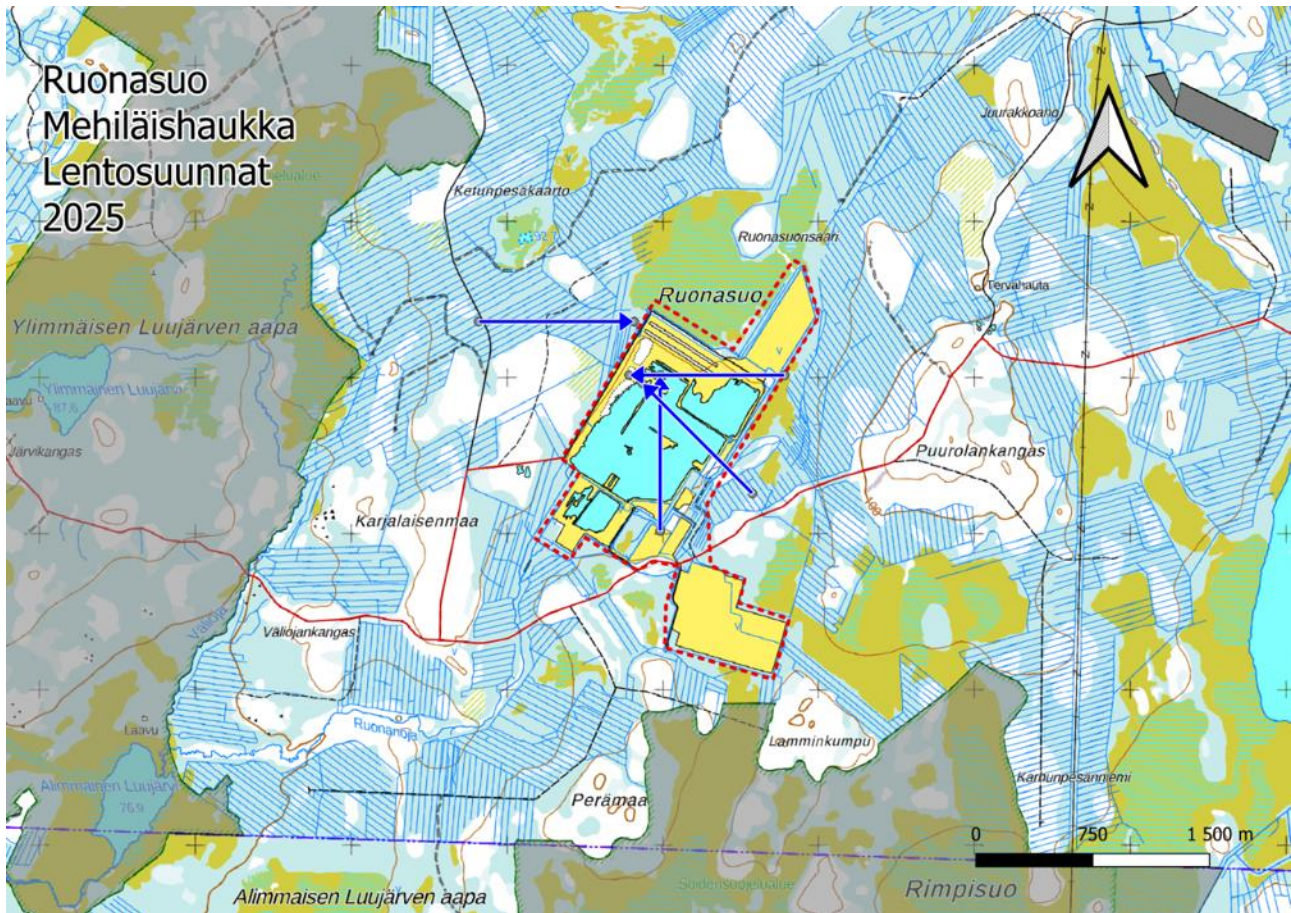
Laji käyttää nimensä mukaisesti ravintonaan pääasiassa hyönteisiä, esimerkiksi lentäviä pistiäisiä, kuten ampiaisia ja kimalaisia. Hyönteisravinnon ollessa vähissä etenkin keväisin, käyttää se ravintonaan myös muiden lintujen munia ja poikasia sekä pieniä nisäkkäitä ja sammakoita.

Mehiläishaukka talvehtii trooppisessa Afrikassa ja muuttaa keväällä Suomeen touko-kesäkuussa. Syysmuutto alkaa jo heinäkuun loppupuolella ja on ohi lokakuuhun mennessä.

Mehiläishaukka on määritelty erittäin uhanalaiseksi ja on rauhoitettu koko maassa. Laji kuuluu EU:n I-direktiivilajeihin, mutta ei ole Suomen kansainvälisten vastuulajien listalla (laji.fi: Punainen kirja 2019).

Mehiläishaukasta tehtiin yhteensä neljä havaintoa. Kahdesti 5.7. ja kahdesti 6.7. Kumpanakin päivänä havainnot ovat tehty ajallisesti varsin lähekkäin toisiaan, joten on hyvin mahdollista, että kyseessä on

ollut sama yksilö. Kuva 19 näkyy mehiläishaukkahavaintojen sijainnit sekä havaittujen yksilöiden lentosuunnat.

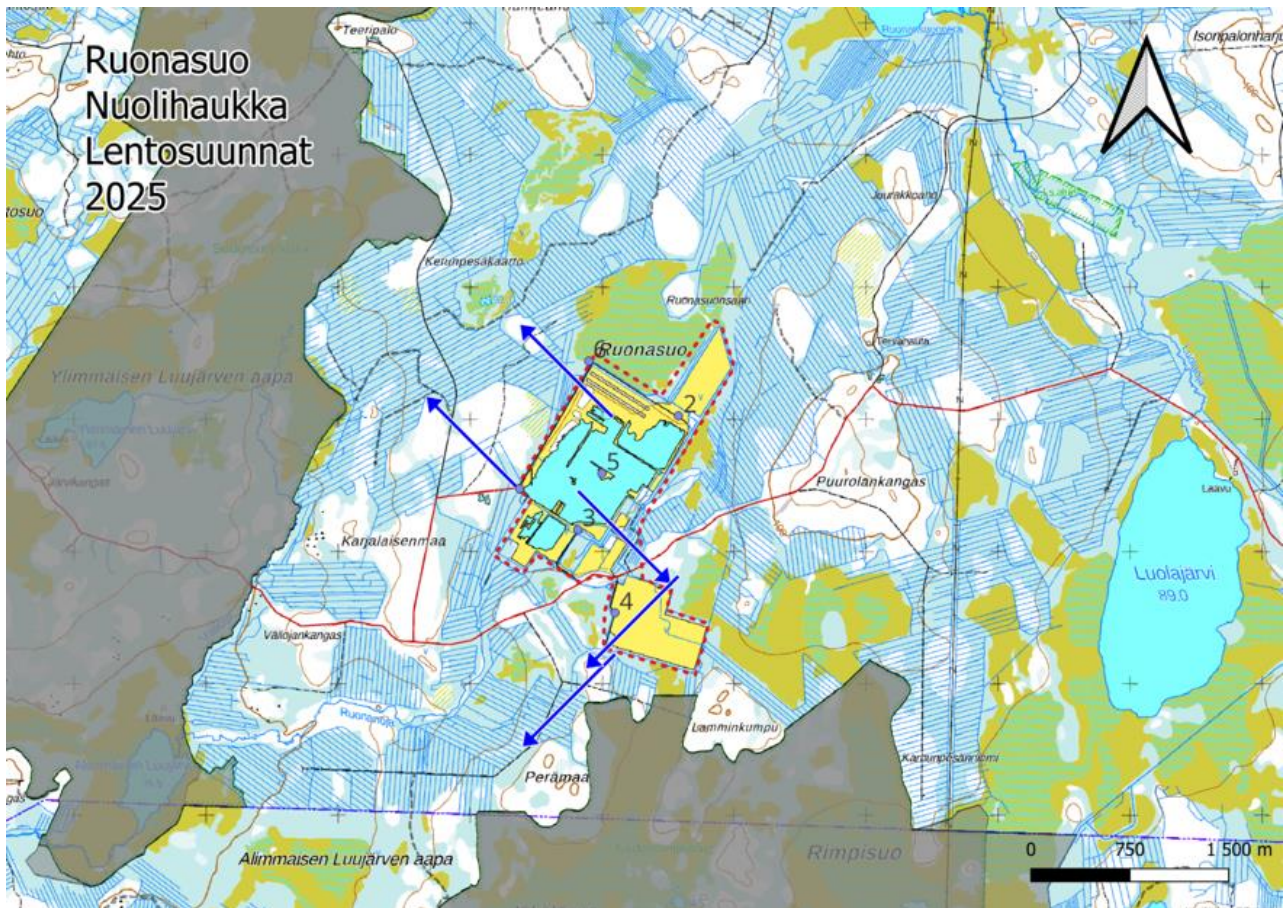

Kuva 19 Mehiläishaukan sijainnit ja lentosuunnat.

3.2.6 Nuolihaukka

Nuolihaukka (*Falco subbuteo*) on keskikokoinen jalohaukka, joka on yleinen pesimälintu maan eteläpuoliskolla ja pohjoisempana paikoin harvalukuinen. Nuolihaukka on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC). Suomessa pesivien parien keskikannaksi arvioidaan noin 2 900 (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Laji on rauhoitettu, mutta se ei kuulu EU:n lintudirektiivin lajeihin eikä Suomen kansainvälisten vastuulajien listalle (Punainen kirja 2019). Nuolihaukka kuuluu Veittiaavan Natura-alueen suojeluperusteissa mainittuihin lajeihin.

Nuolihaukka havaittiin alueella kerran heinäkuussa ja neljästi elokuussa. Kaksi elokuisista havainnoista on samalta päivältä ja ajallisesti melko lähekkäin toisiaan, joten on varsin mahdollista, että ainakin kaksi havainnoista ovat samasta yksilöstä. Nuolihaukan lentosuunnat sekä havaintojen sijainnit on merkitty kartalle (Kuva 20 Nuolihaukkojen lentosuunnat.).

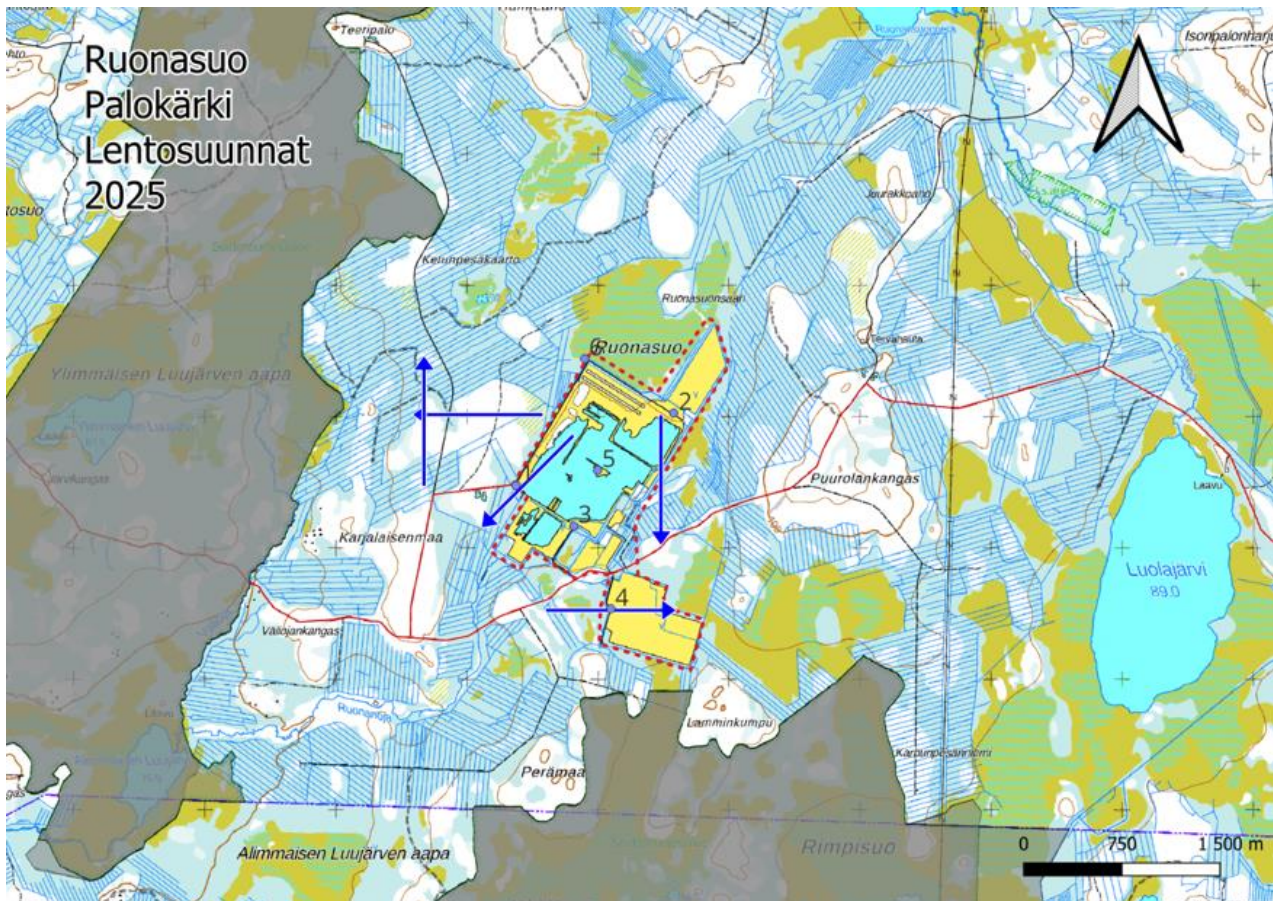

Kuva 20 Nuolihaukkojen lentosuunnat.

3.2.7 Palokärki

Palokärki (*Dryocopus martius*) on noin variksen kokoinen ja on sekä Suomen että Euroopan suurin tikkalaji. Palokärki on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC). Suomessa pesivien parien kesikannaksi arvioidaan noin 29 000 (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Laji on rauhoitettu ja kuuluu EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen. Palokärki kuuluu molempien ympäröivien Natura-alueiden suojeluperustelajeihin.

Palokärki havaittiin alueella viidesti. Kolmesti maaliskuussa ja kahdesti huhtikuussa. Jokaisella kerralla havaittiin vain yksi lintu. Kuva 21 nähdään palokärkien lentosuunnat sekä havaintojen sijainnit kartalla.

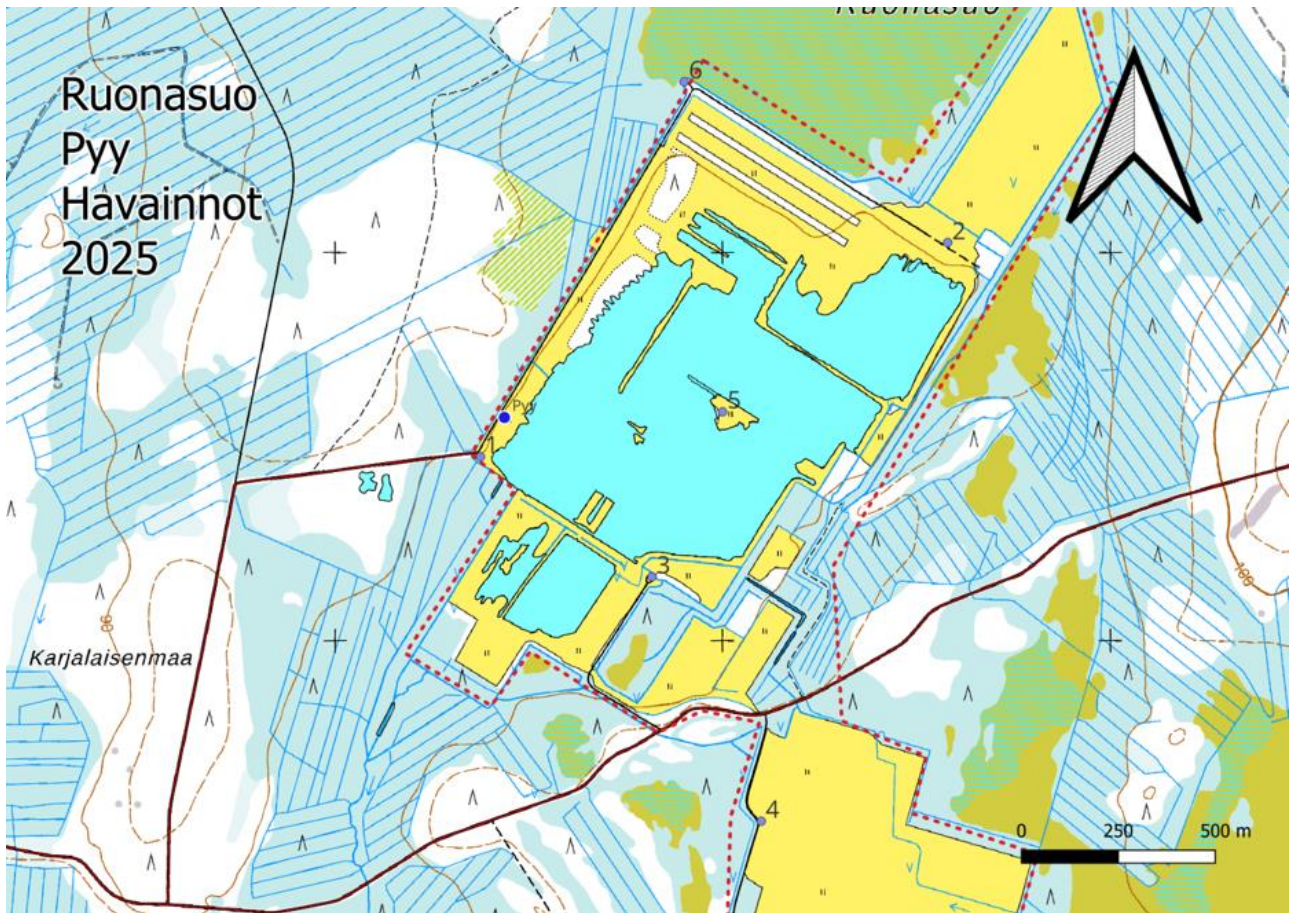
Kuva 21 Palokärkien lentosuunnat.

3.2.8 Pyy

Pyy (*Tetrastes bonasia*) on pieni, noin kyyhkysen kokoinen metsäkanalintu. Lajia esiintyy lähes koko maassa Tunturi-Lappia lukuun ottamatta. Suomessa pesivien pyiden keskikannaksi arvioidaan noin 390 000 paria ja kanta on vakaa. (Lehikoinen ym. 2025). Pyy on riistalintu ja luokiteltu vaarantuneeksi (VU). Metsästysajan ulkopuolella laji on rauhoitettu, kuten muutkin riistalinnut. Pyy kuuluu EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen sekä II/B-liitteeseen (Punainen kirja 2019). Pyy kuuluu Veittiaavan Natura-alueen suojeluperusteisiin.

Pyy on paikkalintu, eikä liiku pitkiä matkoja omalta reviiriltään, tämän vuoksi kartalle on merkitty havaintopaikat, ei lentosuuntia. Voidaan olettaa, että havaittu pyy elää pysyvästi lähellä

havaintopistettä. Kuva 22 näkyy havaitun pyyn sijainti laskentapiste 1:n vieressä.

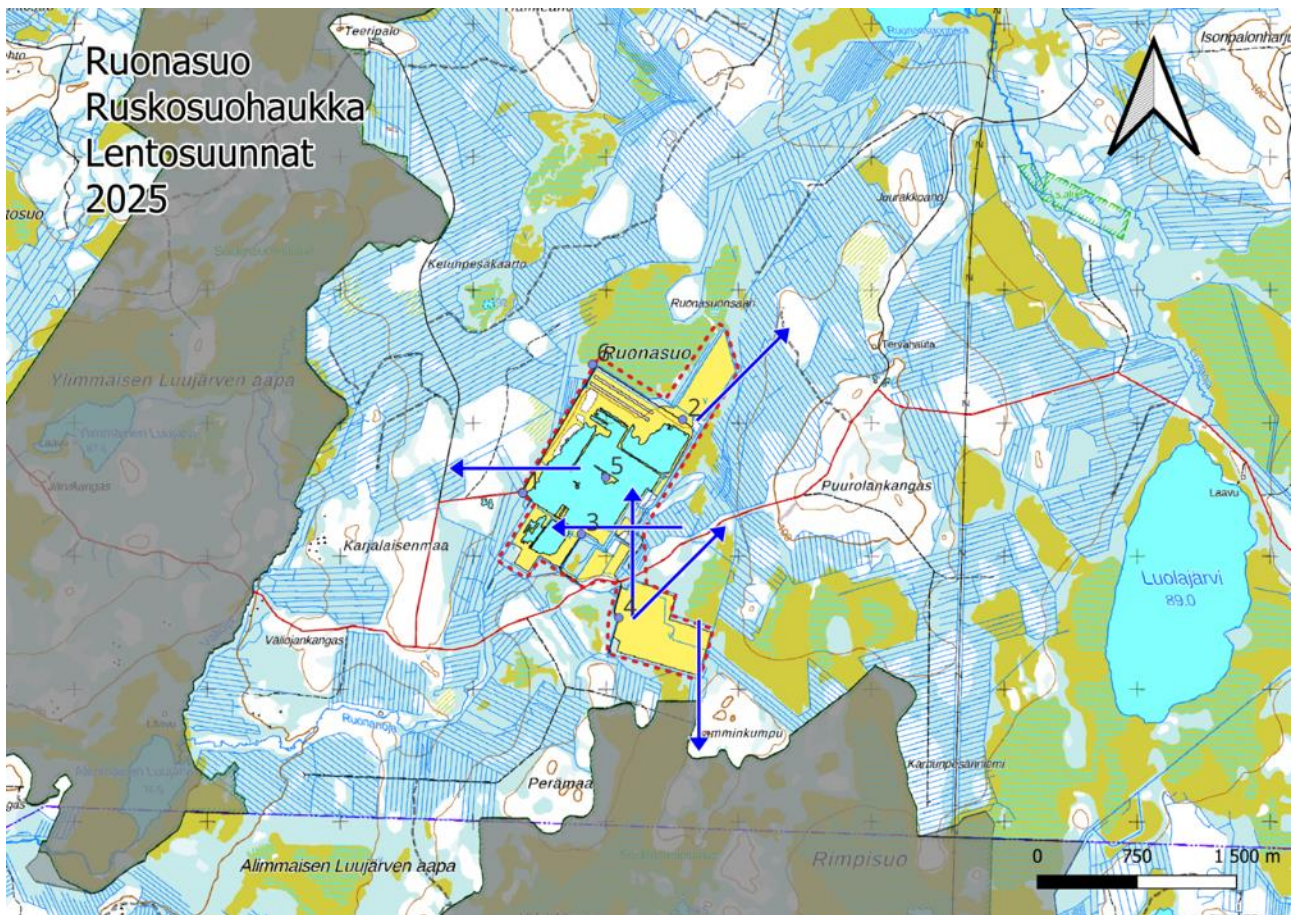

Kuva 22 Pyyhavainto

3.2.9 Ruskosuohaukka

Ruskosuohaukka (*Circus aeruginosus*) on keskikokoinen päiväpetolintu, joka kuuluu suohaukkojen (*Circus*) sukuun. Lajia esiintyy eteläisestä Suomesta aina Metsä-Lappiin saakka. Ruskosuohaukka on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC). Suomessa pesivien parien kesikannaksi arvioidaan noin 790 (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Laji on rauhoitettu ja kuuluu EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen (Punainen kirja 2019).

Ruskosuohaukka havaittiin selvityksissä kuudesti. Kaikki havainnot ovat elokuulta. Kuva 23 nähdään havaittujen ruskosuohaukkojen lentosuunnat sekä havaintojen sijainnit.

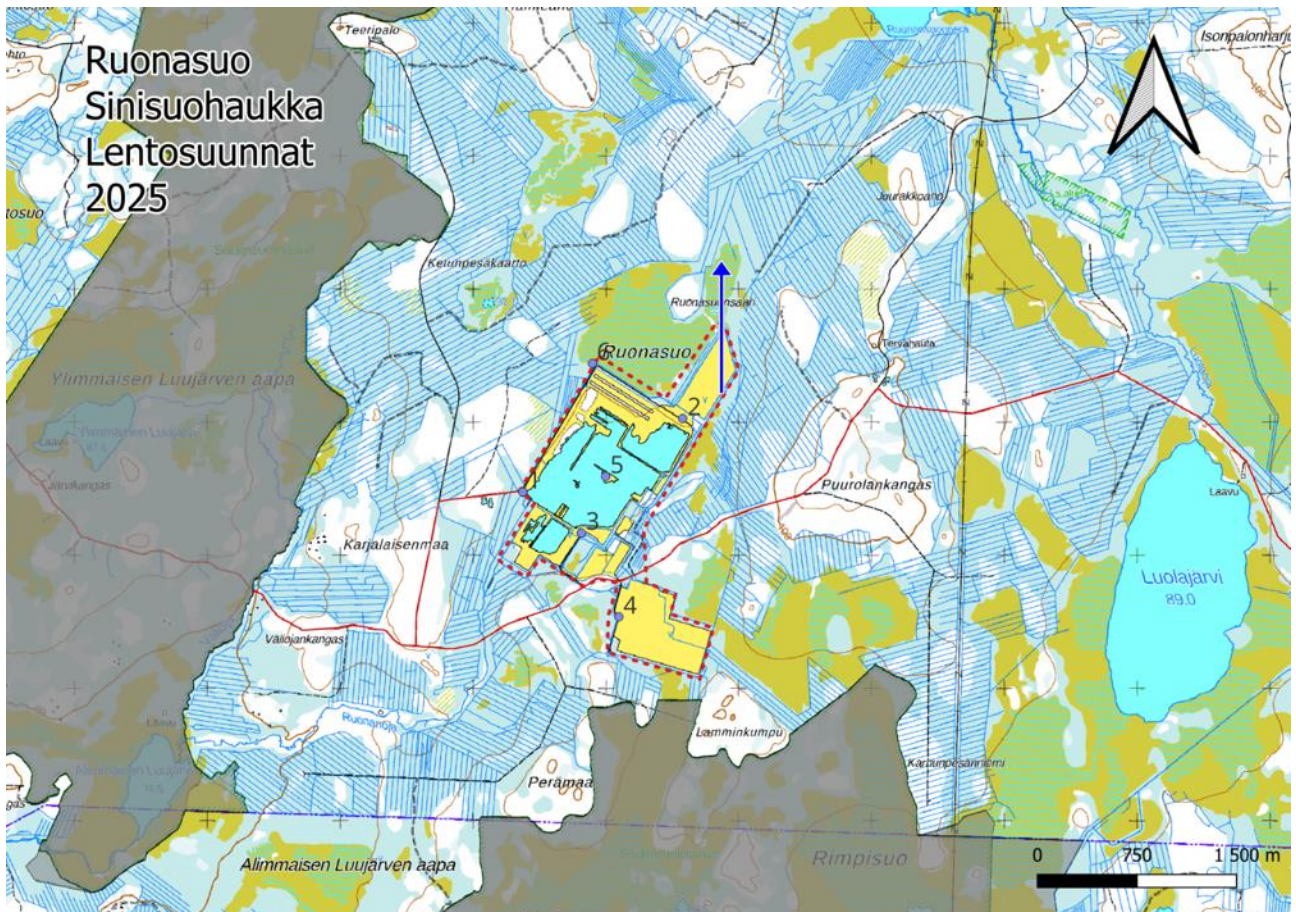
Kuva 23 Ruskosuohaukkojen havainnot.

3.2.10 Sinisuohaukka

Sinisuohaukka (*Circus cyaneus*) on keskikokoinen päiväpetolintu, joka kuuluu suohaukkojen (*Circus*) sukuun. Lajia tavataan koko maassa, mutta se ei juuri pesi Keski-Suomea etelämpänä. Populaatio on tihein Pohjanmaalla ja Lapissa.

Suomessa pesivien sinisuohaukkojen keskikannaksi arvioidaan noin 1600 paria (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Sinisuohaukka on luokiteltu vaarantuneeksi (VU), ja se on rauhoitettu koko maassa. Laji kuuluu myös EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen (Punainen kirja 2019).

Sinisuohaukka, joka kuuluu kummankin Natura 2000-alueen suojeluperusteisiin, havaittiin vain kerran, 12. elokuuta. Havaittu yksilö oli naaras. Kuva 24 nähdään tuon yksinäisen havainnon sijainti sekä yksilön lentosuunta, kohti pohjoista.

Kuva 24 Sinisuohaukan lentosuunta

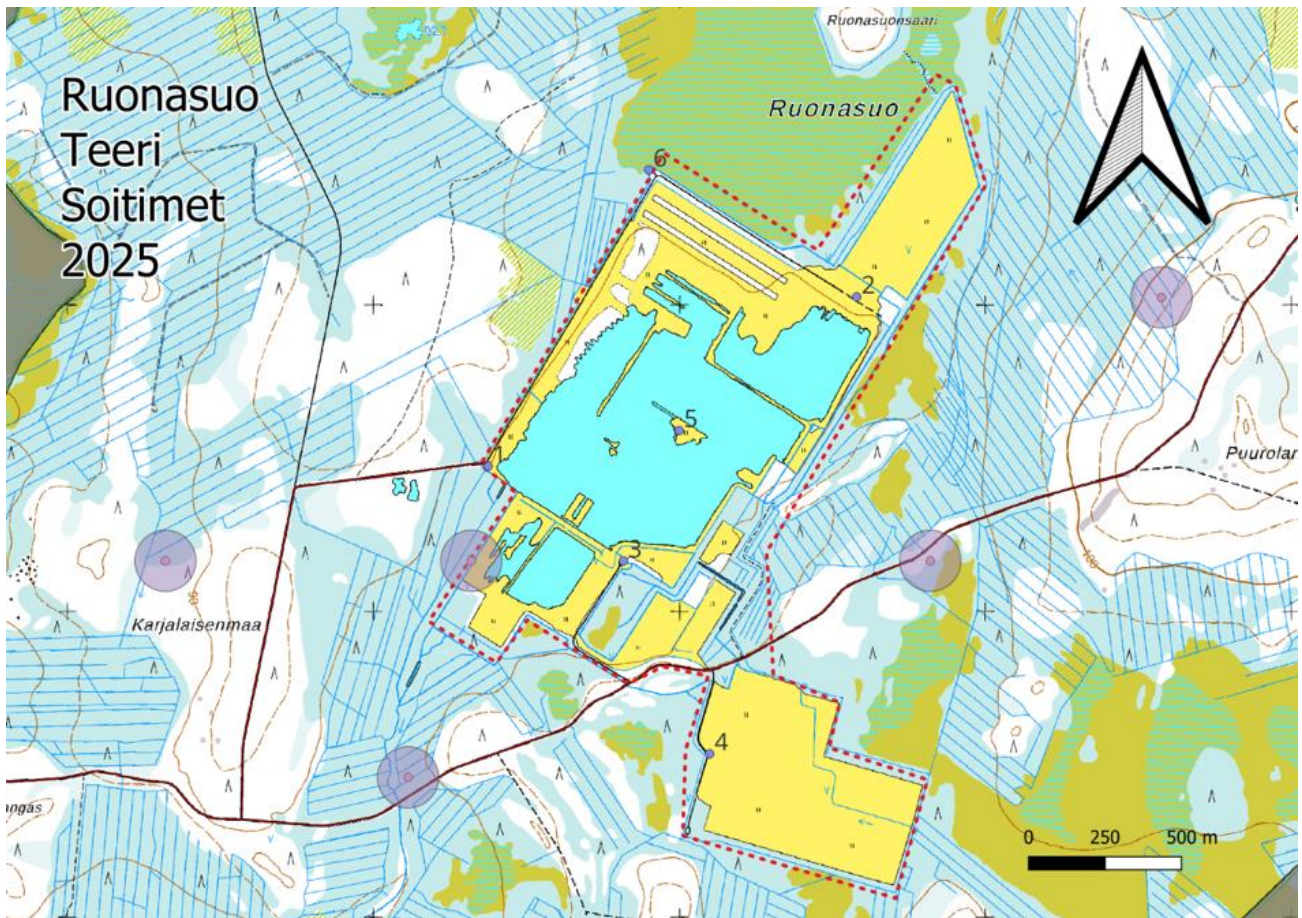
3.2.11 Teeri

Teeri (*Lyrurus tetrix*) on keskikokoinen metsäkanalintu. Laji pesii koko maassa, lukuun ottamatta aivan pohjoisinta Lappia. Teeret elävät monenlaisissa metsäympäristöissä, mutta suosivat erityisesti valoisia metsän ja aukean reunavyöhykkeitä, kuten soiden reunoja, saaria ja rantoja (LuontoPortti 2023).

Suomessa pesivien teerien keskekannaksi arvioidaan noin 460 000 paria (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Teeri on riistalintu ja rauhoitettu metsästysajan ulkopuolella. Se kuuluu EU:n lintudirektiivin II/B-liitteeseen (Punainen kirja 2019). Teeri on molempien hankealueen lähellä olevien Natura-alueiden suojeluperustelaji.

Teeren soitimia kuultiin alueen läheisyydessä maaliskuun lopulla sekä varhain huhtikuussa. Pisteet ovat laskijan arvioimia, äänihavaintojen perustella. Äänen etäisyyttä etenkin soitimen suhteen on äärimmäisen vaikea arvioida. Kuva 25 esitetään havainnoitsijan ilmoittamien etäisyyksien pohjalta arviot, millä alueilla teeren soitimet saattaisivat olla. On kuitenkin huomioitava, että tämän

kartoituksen yhteydessä ei teeren soitimia varsinaisesti etsitty, joten havainnoitsija on havainnoinut soitimet tarkkailupisteeltä, jota on käytetty muuhun tarkkailuun. Näin ollen kartalle merkityt alueet ovat hyvin suuntaa antavia, eikä niitä voida pitää varsinaisina soidinpaikkoina.

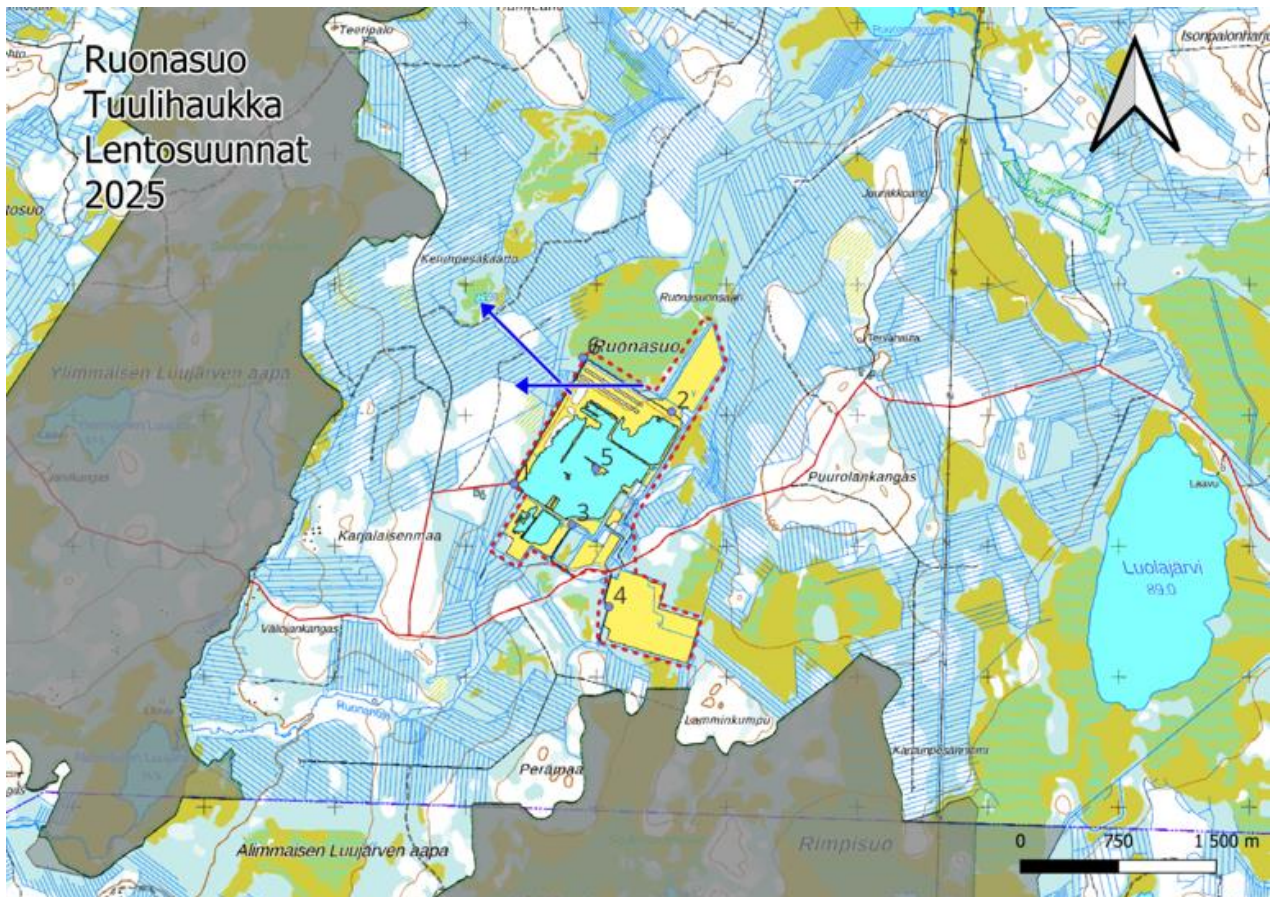

Kuva 25 Teeren soitimien mahdolliset alueet

3.2.12 Tuulihaukka

Tuulihaukka (*Falco tinnunculus*) on keskikokoinen jalohaukka, joka pesii koko maassa. Laji on helppo havaita ja tunnistaa saalistustavastaan: se lekuttelee paikallaan ilmassa ja tähyilee maahan. Tuulihaukka on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) ja se on rauhoitettu. Lajin kanta romahti 1950-luvulta alkaen hyönteismyrkkyjen käytön vuoksi, mutta on sittemmin elpynyt. Suomessa pesivien parien kesikannaksi arvioidaan noin 7 100 (Lehikoinen ym. 2025) ja kanta on vakaa. Tuulihaukka kuuluu Rimpijärvi-Uusijärven Natura-alueen suojeluperusteisiin.

Tuulihaukka tavattiin laskennoissa kahdesti. Kerran heinäkuussa ja kerran elokuussa. Kummallakin kerralla vain yksi lajin edustaja. Kuva 26 nähdään havaittujen tuulihaukkojen lentosuunnat.

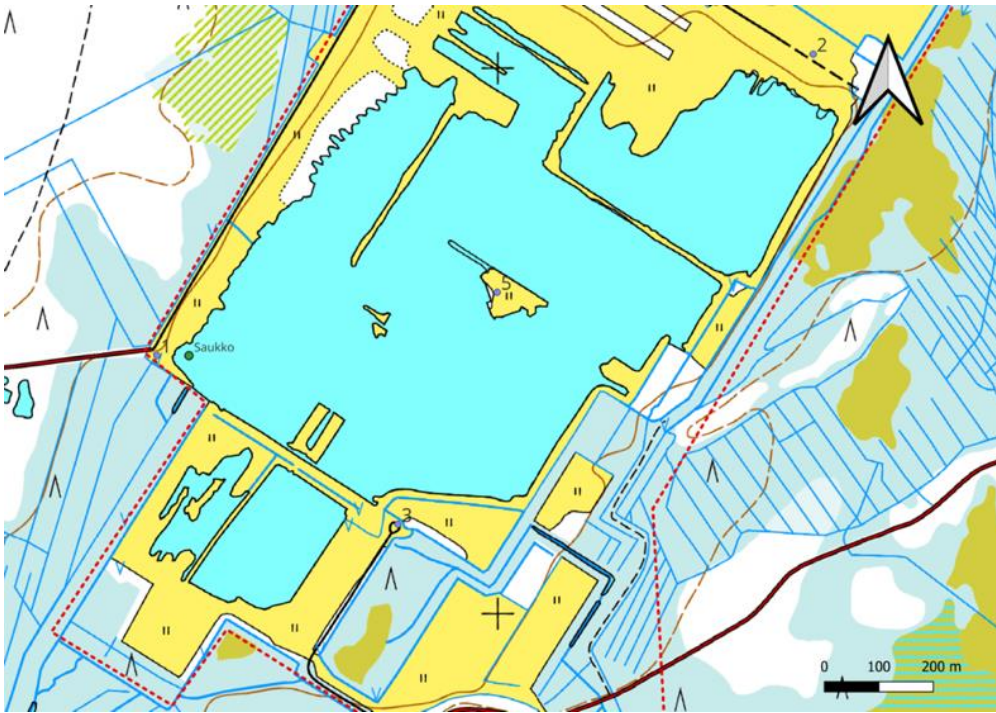
Kuva 26 Tuulihaukan lentosuunnat

3.3 Muut havaitut lajit

3.3.1.1 Saukko

Saukko on luontodirektiivin 92/43/ETY liitteen IVa laji, mutta on luokiteltu elinvoimaiseksi Suomessa.

Uhanalaisten lajien tarkkailua tehdessä 2.4.2025 havaintopisteen 1 vieressä havaittiin sauikko. Saukko havaittiin pikaisesti, vain muutaman sekunnin ajan. Se juoksi havaintopisteen itäpuolelta, eli hankealueen puolelta ja katosi pisteen länsipuoleiseen ojaan. Kuva 27 näkyy sauikkohavainnon sijainti. Saukko käyttää esiintyessään jollakin alueella useampaa kuin yhtä ojaa tai puroa lepo-, piilo- ja saalistuspaikkoinaan.

Kuva 27 Saukkohavainnin sijainti.

Kuva 28 Saukko, havainnointipisteen 1 läheisyydessä. Kuva: Jari Wilenius.

4 Lähdeluettelo

BirdLife International 2013. *Accipiter gentilis*. The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2013.2. International Union for Conservation of Nature. Saatavilla: <https://www.iucnredlist.org/>

Lehikoinen, A., Mikola, A., Below, A., Jaatinen, K., Laaksonen, T., Lehtiniemi, T., Lindén, A., Mikkola-Roos, M., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tikkanen, H. & Valkama, J. 2025. Suomen lintujen pesimäkantojen koot ja viimeaikaiset kannanmuutokset. *Linnut-vuosikirja* 2024: 16–25. BirdLife Suomi, Helsinki.

Leinonen, M. 2000. *Laulujoutsen – Suomen kansallislintu*. Otava, Porvoo.

LuontoPortti 2023. Lajiesittelyt: Kanahaukka, Kurki, Laulujoutsen, Nuolihaukka, Palokärki, Pyy, Ruskosuohaukka, Sinisuohaukka, Teeri, Tuulihaukka. Saatavilla: <https://www.luontoportti.com/>

Punainen kirja 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus (SYKE). Saatavilla: <https://laji.fi/>